

KARTOTEKA RZADKICH PTAKÓW

Kartoteka Rzadkich Ptaków w Polsce w roku 2021 – gatunki nielegowe

Arkadiusz Sikora^{1,2}, Tomasz Chodkiewicz^{1,3,4}, Szymon Beuch^{1,3},
Łukasz Ławicki^{1,5}, Robert Cymbała¹, Paweł Czechowski^{1,6},
Stanisław Czyż¹, Piotr Dębowski^{1,9}, Andrzej Dylík¹, Wojciech Guzik¹,
Krzysztof Jankowski¹, Zbigniew Kajzer¹, Łukasz Krajewski^{1,7},
Łukasz Matyjasiak¹, Bartosz Smyk^{1,4}, Marcin Wężyk¹,
Przemysław Wylegała^{1,8}

¹ Kartoteka Rzadkich Ptaków, <http://rzadkieptaki.pl/koordynatorzy/>

² Stacja Ornitologiczna, Muzeum i Instytut Zoologii PAN, Nadwiślańska 108, 80-680 Gdańsk; asikora@miiz.waw.pl

³ Muzeum i Instytut Zoologii PAN, Wilcza 64, 00-679 Warszawa; sbeuch@miiz.waw.pl, tchodkiewicz@miiz.waw.pl

⁴ Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, Odrowąża 24, 05-270 Marki

⁵ Eco-Expert, Dworcowa 2/317, 70-206 Szczecin; izuza@interia.pl

⁶ Instytut Sportu, Turystyki i Żywności, Uniwersytet Zielonogórski, ul. Prof. Z. Szafrana 6, 65-516 Zielona Góra; p.czechowski@wnb.uz.zgora.pl

⁷ Biebrzański Park Narodowy, Osowiec-Twierdza 8, 19-110 Goniądz; lukasz.krajewski@biebrza.org.pl

⁸ Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody Salamandra, Stolarska 7/3, 60-788 Poznań; przemo@salamandra.org.pl

⁹ Towarzystwo Badań i Ochrony Przyrody, Sienkiewicza 68, 25-501 Kielce; biuro@tbop.org.pl

Abstrakt: W czwartym raporcie Kartoteki Rzadkich Ptaków za rok 2021 przedstawiono występowanie 38 gatunków ptaków w Polsce. Rok ten, na tle danych wieloletnich, był bardzo dobry lub rekordowy pod względem liczby stwierdzonych osobników dla gęsiówki egipskiej *Alopochen aegyptiaca* (598), szcudłaka *Himantopus himantopus* (121), biegusa morskiego *Calidris maritima* (41, w tym największe stadko 10 osobników), czapli purpurowej *Ardea purpurea* (69), warzęchy *Platalea leucorodia* (31) i „srokosza stepowego” *Lanius excubitor homeyeri* (29) oraz dobry dla kazarki rdzawej *Tadorna ferruginea* (36) i błotniaka stepowego *Circus macrourus* (114). W roku 2021 wykazano zdecydowanie mniej osobników niż zwykle w przypadku wydrzyka tęposternego *Streptoparia pomarinus* (7), mewy bladej *Larus hyperboreus* (2), kobczyka *Falco vespertinus* (220), aleksandretty obrożnej *Psittacula krameri* (10), świstunki żółtawej *Phylloscopus inornatus* (8), wójcika *Phylloscopus trochiloides* (39) i drozda obrożnego *Turdus torquatus* poza górami (15). W roku 2021 liczebności 12 gatunków rzadkich były na przeciętnym poziomie.

Słowa kluczowe: rzadkie ptaki nielegowe, rozmieszczenie, liczebność, fenologia, regiony, Polska, raport 2021

Rare Birds Panel in Poland – report of 2021 for non-breeding species. Abstract: The fourth report of the Rare Bird Panel presents the occurrence of 38 rare species in Poland. This year was very good or the record one for the number of individuals of the Egyptian Goose *Alopochen aegyptiaca* (598), Black-winged Stilt *Himantopus himantopus* (121), Purple Sandpiper *Calidris maritima* (41, including the largest flock of 10 ind.), Purple Heron *Ardea purpurea* (69), Eurasian Spoonbill *Platalea leucorodia* (31), Homeyer's Grey Shrike *Lanius excubitor homeyeri* (29) and good for the Ruddy Shelduck *Tadorna ferruginea* (36) and Pallid Harrier *Circus macrourus* (114). In 2021 very low numbers for the Pomarine Skua *Streptopelia pomarinus* (7), Glaucous Gull *Larus hyperboreus* (2), Red-footed Falcon *Falco vespertinus* (220), Ring-necked Parakeet *Psittacula krameri* (10), Yellow-browed Warbler *Phylloscopus inornatus* (8), Greenish Warbler *Phylloscopus trochiloides* (39) and Ring Ouzel *Turdus torquatus* outside mountains (15) were recorded. In 2021, the numbers of 12 species were moderate.

Key words: rare non-breeding species, distribution, number, phenology, regions, Poland, report 2021

Celem niniejszego raportu jest podsumowanie danych zgromadzonych w ramach działającej przy Muzeum i Instytucie Zoologii Polskiej Akademii Nauk Kartoteki Rzadkich Ptaków (KRP) (Komisja Faunistyczna & Kartoteka Rzadkich Ptaków 2018). Obejmuje on stwierdzenia 38 rzadkich gatunków nielegowych w roku 2021. Pełna lista taksonów rejestrowanych w ramach KRP znajduje się na stronie www.rzadkieptaki.pl.

Celem działania KRP jest: 1) gromadzenie i weryfikacja stwierdzeń gatunków ptaków rozproszonych w różnych źródłach (np. w bazach regionalnych, ornitho.pl, w publikacjach i raportach oraz danych niepublikowanych), w celu uzyskania jak najbardziej kompletnego obrazu występowania, w tym liczebności i rozmieszczenia, rzadkich, ale niepodlegających weryfikacji przez Komisję Faunistyczną gatunków w Polsce; 2) publikowanie raportów rocznych w *Ornis Polonica*; 3) uzupełnianie wiedzy o zasobach przyrodniczych kraju, w tym o rzadkich gatunkach lęgowych, w celu m.in. przygotowania wskazań do ich ochrony i podejmowania działań ochronnych; 4) wykorzystanie zweryfikowanych danych w publikacjach, np. monografiach regionalnych, a w dłuższej perspektywie czasu przygotowanie opracowań dotyczących występowania gatunków objętych KRP w skali całego kraju.

Material i metody

Materiały do niniejszego raportu pochodzą z następujących źródeł: 1) kartoteki regionalne: baza obserwacji Małopolskiego Towarzystwa Ornitologicznego dbPtak, Kartoteka Awifauny Lubelszczyzny, Kartoteka Awifauny Śląska, Kartoteka Mazowiecko-Świętokrzyskiego Towarzystwa Ornitologicznego, Kartoteka Przyrodnicza Towarzystwa Badań i Ochrony Przyrody, Kartoteka Ornitologiczna Ziemi Łódzkiej, Pomorska Kartoteka Ornitologiczna, Warmińsko-Mazurska Kartoteka Ornitologiczna, Wielkopolska Kartoteka Ornitologiczna, 2) portalu ornitho.pl (www.ornitho.pl), 3) stron internetowych, np. www.clanga.com, eBird i stron regionów ornitologicznych, 4) wyników Monitoringu Ptaków Polski (www.monitoringptakow.gios.gov.pl), 5) materiałów publikowanych (np. Matyjasik et al. 2022) lub niepublikowanych raportów o rzadkich ptakach dla poszczególnych obszarów, 6) publikacji zawierających informacje o gatunkach rzadkich, 7) danych pochodzących bezpośrednio od obserwatorów.

Dane od obserwatorów i ze stron internetowych zostały zweryfikowane przez koordynatorów odpowiedzialnych za gromadzenie danych w regionach oraz koordynato-

Tabela 1. Regiony, dla których są zbierane informacje o rzadkich ptakach w Kartotece Rzadkich Ptaków oraz ich powierzchnia, liczba kwadratów i koordynatory. * – oprócz wymienionej części lądowej do Pomorza włączono 10 824 km² morskich wód wewnętrznych i morskich wód terytorialnych

Table 1. Regions for which information on rare birds is collected in the Rare Birds Panel (1) and their area (2), number of squares (3) and coordinators (4). * – in addition to mentioned area Pomorze region includes 10,824 km² of internal sea waters and territorial sea waters

Region (1)	Powierzchnia [km ²] (2)	Liczba kwadratów 10 × 10 km (3)	Koordynatory (4)
Dolny Śląsk (DS)	24 709	274	Bartosz Smyk
Górny Śląsk (GS)	11 928	135	Szymon Beuch
Kujawy (KU)	12 417	124	Andrzej Dylík
Lubelszczyzna (LL)	21 269	227	Robert Cymbała
Małopolska (MP)	20 075	214	Stanisław Czyż
Mazowsze (MZ)	39 995	404	Łukasz Matyjasiak
Podlasie (PL)	18 672	207	Łukasz Krajewski
Podkarpacie (PK)	18 018	198	Wojciech Guzik
Pomorze (PM)	46 159*	507	Zbigniew Kajzer
Warmia i Mazury (WM)	23 583	247	Krzysztof Jankowski
Wielkopolska (WP)	35 836	358	Przemysław Wylegała
Ziemia Lubuska (ZL)	11 484	124	Paweł Czechowski
Ziemia Łódzka (LD)	14 520	145	Marcin Wężyk
Ziemia Świętokrzyska (SW)	14 014	140	Piotr Dębowski
Polska	312 677	3 304	Szymon Beuch, Tomasz Chodkiewicz, Łukasz Ławicki, Arkadiusz Sikora, Przemysław Wylegała

Rys. 1. Podział Polski na regiony, dla których raportowane są wyniki zebrane w ramach Kartoteki Rzadkich Ptaków. Przerwaną linią oznaczono granicę wód terytorialnych. Skróty nazw regionów objaśniono w tabeli 1

Fig. 1. The division of Poland into regions for which the results collected and reported as part of the Rare Birds Panel (KRP). A dashed line marks the border of territorial waters. Region names abbreviations explained in Table 1

rów krajowych (tab. 1). W przypadku trudniejszych do identyfikacji taksonów (wykaz na www.rzadkieptaki.pl) wymagana była dokumentacja (foto, audio lub opis).

Dane zestawiono dla 14 regionów. Granice regionów wytyczono w oparciu o siatkę kwadratów 10 × 10 km w układzie współrzędnych 1992 (rys. 1). Układ ten jest aktualnie stosowany w regionalnych atlasach rozmieszczenia ptaków oraz podczas wyznaczania powierzchni do Monitoringu Ptaków Polski. Podział na regiony przyjęty na potrzeby działania KRP nie oznacza, że we wszystkich przypadkach granice te pokrywają się ściśle z granicami poszczególnych regionów ornitologicznych. Zastosowanie jednolitego systemu pozycjonowania przestrzennego opartego na koordynatach geograficznych i kwadratach 10 × 10 km (lub ich części w siatce 1 × 1 km) umożliwi wykorzystanie danych do prezentowania informacji o ptakach niezależnie od zmieniających się podziałów administracyjnych, czy nie zawsze bezspornie ustalonych granic regionów ornitologicznych. Do obszaru kraju (312 472 km²), dla którego rejestrowano dane dla gatunków nielegowych, dodano 2 041 km² morskich wód wewnętrznych i 8 783 km² morskich wód terytorialnych (GUS 2019), które stanowią część Pomorskiego Regionu Ornitologicznego. Morskie wody terytorialne obejmują obszar do 12 mil morskich (ok. 22,2 km) od brzegu morskiego. Za stwierdzenia śródlądowe uznano te dokonane w odległości większej niż 1 km od brzegu morza, wód przejściowych (Zalew Wiślany i Zalew Szczeciński) oraz jezior przybrzeżnych. Pozostałe stwierdzenia traktowane były jako nadmorskie.

Częstość pojawów rzadkich gatunków nielegowych jest bardzo zmienna w kolejnych latach. Ocena czy dany rok jest obfitujący bądź nie w stwierdzenia danego gatunku wymaga zaprezentowanie wyników na tle obejmującym dłuższy okres czasu. W tym celu wykorzystano liczby stwierdzeń i osobników w danym roku sprawozdawczym w odniesieniu do danych wieloletnich. Wartość ta jest wyrażona w procentach i obejmuje 5 zakresów, którym zaproponowano określenie słowne (tab. 2). W roku 2021 oceniono te parametry dla 37 gatunków. Pominięto puszczyka mszarnego *Strix nebulosa* ze względu na niewielką liczbę obserwowanych ptaków.

Tabela 2. Kategorie oceny danego roku dla rzadkich nielegowych gatunków ptaków w Polsce w odniesieniu do średniej wieloletniej

Table 2. Categories of annual estimates for rare non-breeding bird species in Poland in relation to the long-term average. (1) – number of records and individuals in a report year in relation to long-term results [%], (2) – sign and description, (3) – significantly above average, (4) – above average, (5) – average, (6) – below average, (7) – significantly below average

Liczba stwierdzeń i osobników w danym roku w odniesieniu do wyników wieloletnich [%] (1)	Symbol i określenie słowne (2)
> 50	↑↑ znacznie powyżej średniej (3)
21–50	↑ powyżej średniej (4)
± 20	↔ średni (5)
– 21–50	↓ poniżej średniej (6)
> – 50	↓↓ znacznie poniżej średniej (7)

Zakres prezentowanych wyników

Gatunki nieleowe uwzględnione w opracowaniu to taksony rzadko spotykane w kraju, których liczba stwierdzeń zwykle nie przekracza 100 rocznie. Dla rybitwy czubatej *Thalasseus sandvicensis* zbierano tylko obserwacje dokonane poza wybrzeżem morskim, a dla drozda obroźnego *Turdus torquatus* (gł. podgatunku skandynawskiego *torquatus*)

tylko poza górami. Dla poszczególnych gatunków zestawiono liczbę stwierdzeń i liczbę osobników. Jeśli na danym stanowisku dokonano w krótkim okresie kilku obserwacji gatunku, to traktowano je jako jedno stwierdzenie uwzględniając tylko maksymalną liczebność odnotowaną w danym okresie. Dla gatunków, dla których dokonano do 10 stwierdzeń w danym roku wymieniono w tekście wszystkie obserwacje.

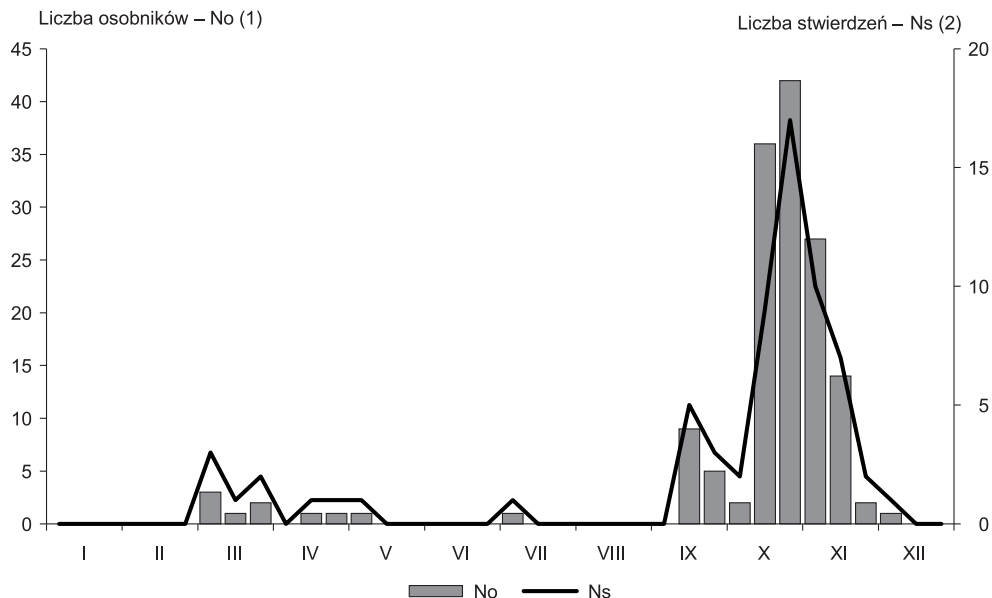
Na mapach zaprezentowano sumy osobników odnotowane w analizowanym roku w obrębie kwadratów 10 × 10 km. Na wykresach dotyczących fenologii pojawów dla danej dekady, przy wielokrotnych obserwacjach gatunku na tym samym obszarze uwzględniano tylko obserwację z maksymalną liczebnością. Dane stwierdzenie może obejmować ponowne obserwacje w różnych dekadach (tutaj rozumianych jako 10-dniowych okresach). W przypadku stwierdzenia, które obejmuje obserwacje z więcej niż jednego regionu (przemieszczające się osobniki), w tabeli z liczbą stwierdzeń i osobników uwzględniono tylko region, w którym dokonano pierwszej obserwacji.

Skróty użyte w tekście: k. – koło; m. – miejscowość/miejscowości; os. – osobnik/osobniki; stw. – stwierdzenie/stwierdzenia; PN – park narodowy; dek. – dekada (kolejne 10 dni danego miesiąca).

Przegląd gatunków

Bernikla obrożna *Branta bernicla bernicla*

Odnotowano 48 stw. i 125 os. (tab. 3). Obserwowano ją w 6 regionach, przy czym tradycyjnie zdecydowana większość stwierdzeń (81% stw.) pochodziła z Pomorza, a zwłaszcza z rejonu Zatoki Gdańskiej. Dominowały stwierdzenia pojedynczych osobników (69% stw.). Tylko trzykrotnie odnotowano stadka liczące powyżej 10 os.: 19 os – 16.10 w por-

Rys. 2. Fenologia pojawów bernikli obrożnej *Branta bernicla bernicla* w Polsce w roku 2021
Fig. 2. Annual pattern of the Brent Goose (*ssp. bernicla*) in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

cie we Władysławowie (M. Baran, D. Stasiowski, P. Waclawik), 13 os. – 9.11 na jez. Gardno (M. Jędro) oraz 12 os. – 23.10 w Dziwnowie (A. Graversen). Bernikla obrożna obserwowana była głównie podczas migracji jesiennej (rys. 2). Wiosną odnotowano tylko 8 stwierdzeń, w tym 6 na śródlądziu. Dokonano jednej obserwacji w okresie letnim – 10.07, 1 os. w Kątach Rybackich (B. Janiszewski). Wiosną najpóźniej widziana była 8.05 – 1 os. w m. Moście Błota k. Pucka (M. Materek), a jesienią 1 os. 10.12 w Słęcznie na Dolnym Śląsku (W. Lenkiewicz). Rok 2021 był przeciętny pod względem liczby osobników, ale liczba stwierdzeń była wyższa od średniej dla lat 2018–2021.

Tabela 3. Liczba stwierdzeń i osobników bernikli obrożnej *Branta bernicla bernicla* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 3. The number of records and individuals of the Brent Goose (*ssp. bernicla*) in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	1/1						1/1		3/3	39/115			3/3	1/2	48/125

Bernikla rdzawoszyja *Branta ruficollis*

Łącznie odnotowano 39 stw. i 53 os. (tab. 4) we wszystkich regionach (poza Kujawami, Małopolską i Ziemią Świętokrzyską) przy czym najliczniej w Wielkopolsce i na Dolnym Śląsku. Obserwowana od stycznia do marca (38% stw.) i od września do grudnia (62% stw.). Najpóźniej wiosną stwierdzona 31.03 w Płoninie na Żuławach Wiślanych (M. Betlejewicz, Z. Świacki), a najwcześniejsza obserwacja jesienna dotyczyła 2 os. 28.09 w Smogulcu w Wielkopolsce (B. Rudzionek). Spotykano głównie po 1–2 os. (92% stw.). Dwukrotnie odnotowano po 3 os.: 27.01 w Przyborowie k. Słońska (M. Wołowik) i 13.11 w Starzawie na Podkarpaciu (S. Watras), a maksymalnie 5 os. przebywało 24.02 na stawach Manieczki w Wielkopolsce (P. Miśko). Pod względem liczby stwierdzeń rok 2021 ustępuje tylko sezonom 2019 i 2020 (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 4. Liczba stwierdzeń i osobników bernikli rdzawoszyjej *Branta ruficollis* w Polsce w roku 2021

Table 4. The number of records and individuals of the Red-breasted Goose in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	7/10	2/3		2/2	2/2		3/3	1/3	2/2	6/6		4/4	8/14	2/4	39/53

Bernikla kanadyjska *Branta canadensis*

Odnotowano 58 stw. dotyczących 4 796 os. (tab. 5) spotykanych we wszystkich regionach z wyjątkiem Dolnego Śląska i Lubelszczyzny. Podobnie jak w poprzednich latach najwięcej ptaków obserwowano na Pomorzu, w tym szczególnie na Żuławach Wiślanych (żerowisko) i Zalewie Wiślany (noclegowisko). W głębi lądu najliczniej spotykana w Wielkopolsce (4.10 – 12 os. w Przygodzicach – K. Czajowski) i na Mazowszu. W pozostałych regionach rejestrowano po 1–3 stw. do 5 os. Gatunek spotykany we wszystkich miesiącach, jednak zdecydowanie przeważały stwierdzenia od stycznia do marca i od listopada do grudnia. Rzadko obserwowana także wiosną i latem: 25.05–10.09 k. Świnoujścia – 2 os. (M. Sołowiej i in.), 27.05–13.06 w okolicach ujścia Redy nad Zat. Pucką obserwowano do 5 os. (A. Kośmicki i in.) i pojedyncze ptaki w głębi lądu, w tym 29.05–11.07 na stawach k. Raszyna na Mazowszu (E. Suchożebrska i in.), 5.06 na sta-

wach w Budzie Stalowskiej na Podkarpaciu (D. Sikora) oraz 8. i 23.07 w Pobiedziskach w Wielkopolsce (B. Krąkowski). Największe stada rejestrowano na Żuławach Wiślanych, np. w okresie styczeń-luty – 1 800–2 000 os. (M. Nowicki i in.), a maks. 2 570 os. 21.03 k. Nowej Kościelnicy (A. Kośmicki), natomiast jesienią 15.11 – 2 020 os. wylatujących z noclegowiska na Zat. Elbląskiej (A. Sikora).

Tabela 5. Liczba stwierdzeń i osobników bernikli kanadyjskiej *Branta canadensis* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 5. The number of records and individuals of the Canada Goose in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)		3/3	1/1	3/5		1/3	7/11	1/1	3/4	26/4741	1/1	2/5	8/19	2/2	58/4796

Gęś krótkodzioba *Anser brachyrhynchus*

Odnotowano 107 stw. i 191 os. w 11 regionach (tab. 6). Tradycyjnie najwięcej stwierdzeń i osobników odnotowano w Wielkopolsce (37% stw., 44% os.). Regionami wyróżniającymi się pod względem liczby stwierdzeń były też Pomorze i Dolny Śląsk. W tych trzech regionach dokonano łącznie 70% stw. i 76% os. Szczyt pojawów przypadła na 2. i 3. dek. marca. Wiosną najpóźniej widziano ją w Kwiecewie k. Dobrego Miasta na Warmii i Mazurach – 1 os. 8.05 (G. Piłat), a jesienią najwcześniej 22.09 – 1 os. w kompleksie Stawno na Stawach Milickich (W. Lenkiewicz). Najczęściej obserwowano po 1–3 os. (87% stw.). Największe zgrupowania liczące po 7 os. obserwowano 25.02 w Wojnowie k. Murowanej Gośliny w Wielkopolsce (A. Loręcki) oraz 22.12 w Bielicach k. Pyrzyc na Pomorzu (Z. Kajzer). Pod względem liczby stwierdzeń rok 2021 był zbliżony do poprzedniego sezonu, w którym dokonano największej liczby obserwacji (109 stw.; Wylegała et al. 2022).

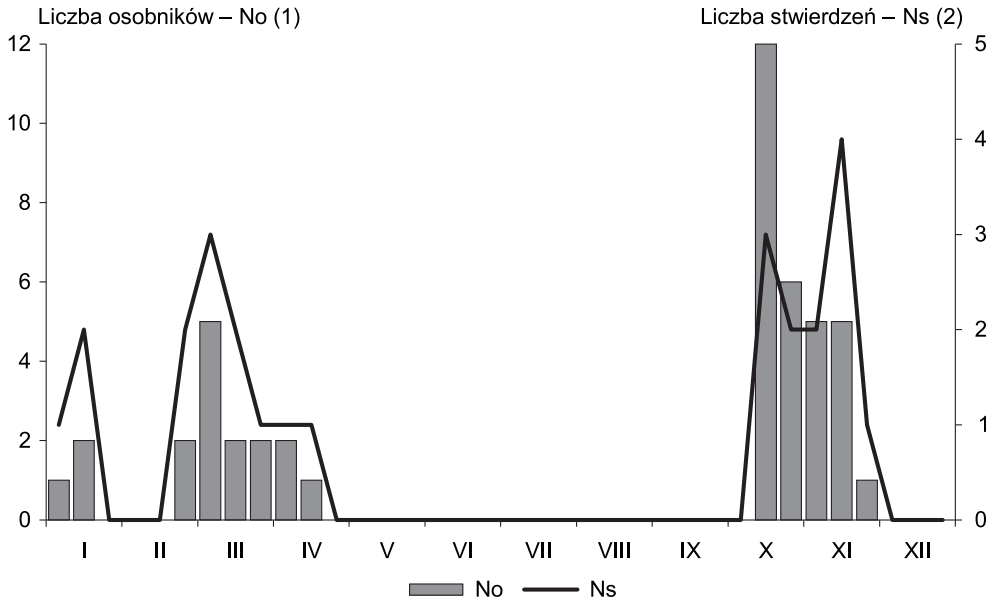
Tabela 6. Liczba stwierdzeń i osobników gęsi krótkodziobej *Anser brachyrhynchus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 6. The number of records and individuals of the Pink-footed Goose in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	15/27	3/4	3/4	2/2	1/1		5/6		5/12	20/34		6/8	40/84	7/9	107/191

Gęś mała *Anser erythropus*

Gęś mała stwierdzona została 18 razy, łącznie 36 os. (tab. 7). Widziano ją w 10 regionach, przy czym najwięcej stwierdzeń pochodzi z Dolnego Śląska, Wielkopolski i Pomorza. Największą liczbę osobników stwierdzono natomiast na Ziemi Lubuskiej, gdzie zaobserwowano stado 9 os. – 15.10 na zb. Radoszec (S. Rubacha) oraz 16.10 te same ptaki w dolinie Odry k. Retna (P. Czechowski). Dokonano po 8 stw. wiosną i jesienią oraz 2 stw. zimą (rys. 3). Wiosną najpóźniej widziano ją 11.04 – 1 os. w rez. Beka na Pomorzu (K. Piotrowicz), a jesienią najwcześniej 13.10 na Stawach Gądkowickich na Dolnym Śląsku (W. Lenkiewicz). Rok 2021 należał do przeciętnych biorąc pod uwagę liczbę pojawów tego gatunku.

Rys. 3. Fenologia pojawów gęsi małej *Anser erythropus* w Polsce w roku 2021
Fig. 3. Annual pattern of the Lesser White-fronted Goose in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

Tabela 7. Liczba stwierdzeń i osobników gęsi małej *Anser erythropus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 7. The number of records and individuals of the Lesser White-fronted Goose in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	4/6	2/3			1/4		1/2	1/1	1/1	3/6		1/1	3/3	1/9	18/36

Gęsiówka egipska *Alopochen aegyptiaca*

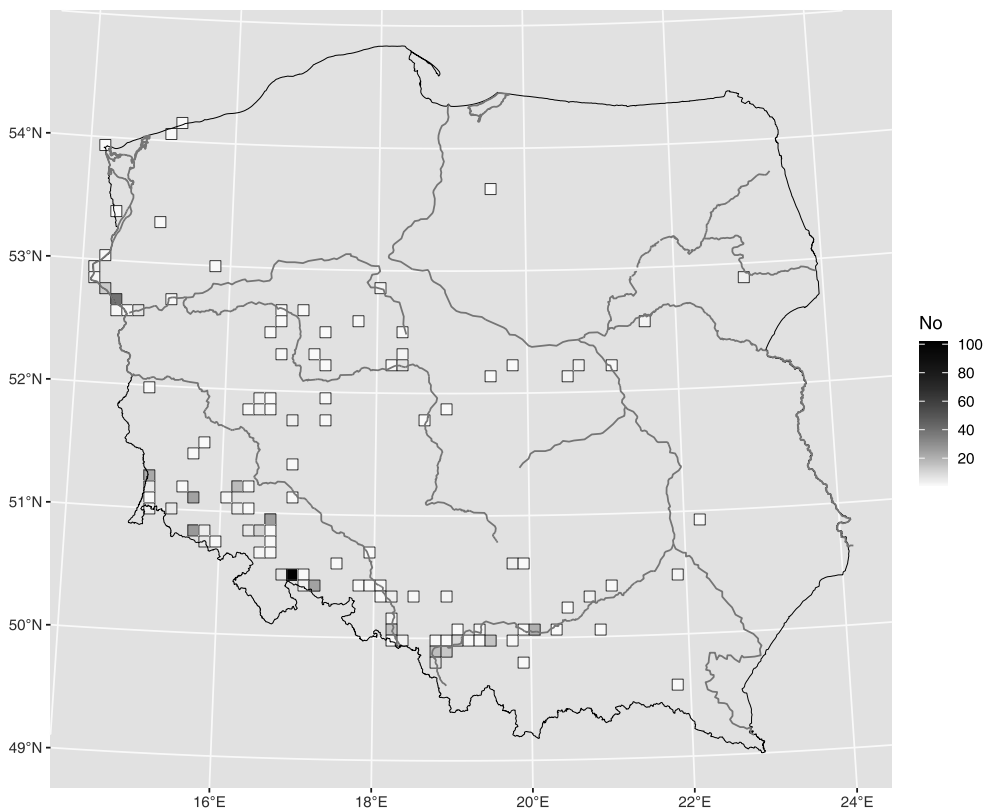
Odnotowano 145 stw. i 598 os. we wszystkich regionach poza Kujawami. Ponad połowę obserwowanych osobników stwierdzono na Śląsku (tab. 8, rys. 4). Gęsiówki egipskie obserwowano we wszystkich miesiącach. Rekordowe stado 53 os. odnotowano 29.10 w żwirowni Byczeń na Dolnym Śląsku (R. Mikusek i in.). Stada > 20 os. odnotowano także w żwirowni Chlewice na Pomorzu – 36 os., 6.06 (Ł. Ławicki) oraz trzykrotnie na Dolnym Śląsku: na zb. Topola – 26 os., 13.09 (J. Zajac i in.), w m. Lasów – 23 os., 1.08 (T. Maszkało) i w żwirowni Rakowice Wielkie – 23 os., 18.11. (T. Maszkało, A. Sykała).

Tabela 8. Liczba stwierdzeń i osobników gęsiówki egipskiej *Alopochen aegyptiaca* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 8. The number of records and individuals of the Egyptian Goose in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	39/307	28/89		3/3	1/2	19/54	4/9	2/4	1/4	17/70	3/7	1/1	21/37	6/11	145/598

Rys. 4. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność gęsiówki egipskiej *Alopochen aegyptiaca* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników

Fig. 4. Distribution of records and number of individuals (No) of the Egyptian Goose in Poland in 2021

Kazarka rdzawa *Tadorna ferruginea*

Stwierdzona 26 razy (36 os.) w 10 regionach (tab. 9). Najwięcej obserwacji dokonano na Mazowszu. Najwcześniej stwierdzona 9.02, 1 os. w PN Ujście Warty (A. Małgorzata), a najpóźniej 21.12, 1 os. w Makowie Mazowieckim (anonimowy obserwator). Najczęściej obserwowano po 1–2 os., a dwukrotnie stwierdzono grupki 3 os. – 25.03 przelatujące w dolinie Bugu k. Słupska (M. Twardowski) oraz 22.07 we Wrocławiu (anonimowy obserwator). Ponadto co najmniej 2 stwierdzenia pojedynczych os. – w Łodzi i Pabianicach (28.03–2.05, K. Mikulski i in.) oraz w Ciechanowie (13.09, T. Klimaszewski) – dotyczyły prawdopodobnie ptaków będących uciekinierami z hodowli, na co wskazywało ich zachowanie. Duża liczba stwierdzeń oraz obserwacje niewielkich stadek sugerują, że przynajmniej część pojawów mogła dotyczyć dzikich ptaków z populacji lęgowych w południowo-wschodniej Europie lub pręźnie rozwijających się populacji w Niemczech i Holandii (Keller et al. 2020). Zarówno liczba stwierdzeń, jak i osobników była najwyższą stwierdzoną do tej pory w Polsce (Stawarczyk et al. 2017, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 9. Liczba stwierdzeń i osobników kazarki rdzawej *Tadorna ferruginea* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 9. The number of records and individuals of the Ruddy Shelduck in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	6/8	1/1		2/3		2/2	7/11	1/2	1/1	4/6			1/1	1/1	26/36

Mandarynka *Aix galericulata*

Precyzyjna liczba stwierdzeń i liczba osobników niełęgowych u tego gatunku jest trudna do ustalenia. Wynika to między innymi z silnego wzrostu populacji łęgowych w niektórych aglomeracjach miejskich i rozprzestrzeniania się ptaków po łęgach. W roku 2021 wyodrębniono 104 stw. 465 os. (tab. 10). Mandarynki stwierdzono we wszystkich regionach, ale najliczniej na Mazowszu oraz na Dolnym i Górnym Śląsku. Tradycyjnie największej liczby stwierdzeń dokonano zimą, w miejscach gromadzenia się kaczek dokarmianych przez ludzi, zwłaszcza w dużych miastach. Stada przekraczające 10 os. stwierdzono 12 razy, w tym 8 razy w Warszawie (25–224 os.) oraz w Radzynie Podlaskim – 28 os., 10. i 16.01 (J. Mydlak, M. Karwowski), w Pruszkowie – 14 os., 28.10 (S. Lisek), w Brzegu na Dolnym Śląsku – 31 os., 31.11 (M. Poddaniec) i w Toruniu – 21 os. 26.11 (A. Wiśniewska). Największe zgrupowanie odnotowano 28.12 w Łazienkach Królewskich w Warszawie – 224 os. (145♂♂ oraz 79♀♀) (M. Rejmer).

Tabela 10. Liczba stwierdzeń i osobników mandarynki *Aix galericulata* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 10. The number of records and individuals of the Mandarin Duck in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	14/54	19/35	3/24	5/8	4/4	6/8	13/277	6/9	2/2	8/17	4/6	6/6	12/12	2/3	104/465

Szczudłak *Himantopus himantopus*

Stwierdzony 50 razy, łącznie 121 os. we wszystkich regionach kraju z wyjątkiem Warmii i Mazur (tab. 11). Najliczniej spotykany na Lubelszczyźnie, Podkarpaciu i Mazowszu. W pozostałych regionach rejestrowano po 2–4 stw. Obecność kilku par łęgowych, np. na Podkarpaciu (S. Kuczmarzski), Ziemi Łódzkiej (T. Janiszewski i in.) i Lubelszczyźnie (Z. Jaszcz) utrudnia interpretację liczby ptaków niełęgowych i część podanych tu stwierdzeń dotyczyła prawdopodobnie ptaków łęgowych. Wiosną najwcześniej spotykany był na Podkarpaciu: 18.04 – 4 os. w m. Babule (D. Chrabąszcz) i 6 os. w Mielcu (D. Chrabąszcz i in.). Szczyt liczebności wiosną przypadał w 1. dek. maja, a podczas wędrówki jesiennej niewielki szczyt zaznaczał się w sierpniu. Najpóźniejsze stwierdzenie długo przebywającego ptaka młodocianego wykazano w okresie 23.10–14.12 na stawach Dzwonowo w zachodniej części Pomorza (M. Sobieraj i in.). Dotychczas najpóźniej obserwowany 21.11.1975 na stawie Okręt na Ziemi Łódzkiej (Markowski & Wojciechowski 1984, Stawarczyk et al. 2017). W roku 2021 szczudłak był spotykany liczniej niż w najlepszym dotąd sezonie 2017, kiedy odnotowano 37 stw. 99 os. (Chodkiewicz et al. 2020).

Tabela 11. Liczba stwierdzeń i osobników szczydlaka *Himantopus himantopus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 11. The number of records and individuals of the Black-winged Stilt in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	4/7	4/8	1/3	2/9	10/31	3/6	5/10	5/13	2/5	2/4	4/8		4/8	4/9	50/121

Szablodziób *Recurvirostra avosetta*

W 31 stw. odnotowano 74 os. (tab. 12) we wszystkich regionach poza Podlasiem i Kujawami, najczęściej i najliczniej na Pomorzu. Szablodzioby obserwowano od ostatniej dek. marca do ostatniej dek. listopada, głównie w kwietniu (12 stw.) i maju (14 stw.). Najwcześniej gatunek ten odnotowano 24.03 – 1 os. w Przyborowie w PN Ujście Warty (M. Wołowik), a najpóźniej 21.11 – 1 os. w kompleksie Stawno na Stawach Milickich (W. Lenkiewicz). Obserwowany głównie w liczbie od 1 do 3 os. Największe stada stwierdzono w Świnoujściu: 10 os. – 28.04 (A. Graversen) oraz 8 os. – 7.05 (Z. Kajzer, M. Sołowiej). Pod względem liczby stwierdzeń i osobników rok 2021 był najślabszym sezonem od roku 2018 (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 12. Liczba stwierdzeń i osobników szablodzioba *Recurvirostra avosetta* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 12. The number of records and individuals of the Pied Avocet in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	4/7	2/4		2/7	1/4	2/2	1/5	1/4		9/23	2/2	2/2	3/5	2/9	31/74

Mornel *Charadrius morinellus*

Stwierdzony 38 razy, w liczbie 216 os., najczęściej na Dolnym Śląsku (8 stw.), w Wielkopolsce (7 stw.) i w Małopolsce (6 stw.) (tab. 13). Wiosną stwierdzony 5 razy, co stanowiło 13% stw. w roku sprawozdawczym. Najwcześniej zaobserwowano 4 ad. 28.04 w Besku na Podkarpaciu (D. Stasiowski, Ł. Janocha), a najpóźniejszego wiosennego stwierdzenia dokonano w dniach 18.–20.05, kiedy widziano stado 9 os. w Gorzysławiu na Pomorzu Zachodnim (Z. Kajzer, M. Jasiński). Jesienią po raz pierwszy stwierdzono mornela 19.08 w Sztutowie na Pomorzu, gdzie obserwowano 15 os. (M. Materek). Największe koncentracje widziano 22.08 – 22 os. w Kozłowie na Mazowszu (K. Antczak, R. Adamiak) oraz 31.08 – 25 os. w Żurawcach-Osadzie na Lubelszczyźnie (A. Parapura). Najpóźniejszą obserwacją było stwierdzenie dorosłego ptaka 18.09 w Wiśniczach na Górnym Śląsku (K. Belik). Łączna liczba stwierdzeń mornela nieco przekroczyła średnią z lat 2015–2020, natomiast liczba osobników była wyraźnie niższa od średniej z tego okresu (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 13. Liczba stwierdzeń i osobników mornela *Charadrius morinellus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 13. The number of records and individuals of the Eurasian Dotterel in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	8/34	1/1		2/16	1/25	6/7	4/43	2/8	1/3	3/25	2/7	1/1	7/46		38/216

Biegus morski *Calidris maritima*

Wykazano 18 stw. i 41 os. (tab. 14), wyłącznie w strefie nadmorskiej: 10 stw. pochodzi z Zat. Gdańskiej i 8 z części środkowej i zachodniej wybrzeża Bałtyku. Z okresu zimowego (16.01–19.02) pochodzą 3 stw. pojedynczych ptaków odnotowanych w Helu (M. Koss i in.), Ustce (A. Anuszkiewicz i in.) i Świnoujściu (M. Zdziechowski i in.). W okresie jesiennym rejestrowany od 13.10 – 1 os. w Gdańsku (M. Zimiński) do 12.11 na Helu (rys. 5), gdzie znaleziono świeże szczątki biegusa morskiego (K. Stępniewska). Dnia 16.10 w Krynicy Morskiej obserwowano i sfotografowano 10 os. przelotnych (M. Twardowski, A. Sirvent) i było to największe stadko tego gatunku zarejestrowane w Polsce (Stawarczyk et al. 2017, Wylegała et al. 2022). Ponadto, 23.10 w Kołobrzegu widziano przelotne biegusy morskie – 3 pojedyncze i 2 os., 16.10 – 3 pojedyncze ptaki (R. Rudzionek) oraz 23.10 w Kątach Rybackich 4 ptaki w locie (2 i 2 os.; A. Kuźnia). W okresie od 13. do 24.10 w szczycie przelotu odnotowano 13 stw. i 33 os. Spośród 11 ptaków, u których oznaczono wiek, wszystkie były ptakami młodocianymi. Rok 2021 był rekordowy pod względem liczby stwierdzonych osobników (rys. 6); w najlepszym jak dotąd roku 2020 odnotowano 30 os. (Wylegała et al. 2022), a w roku 2018 – 29 os. (Chodkiewicz et al. 2020).

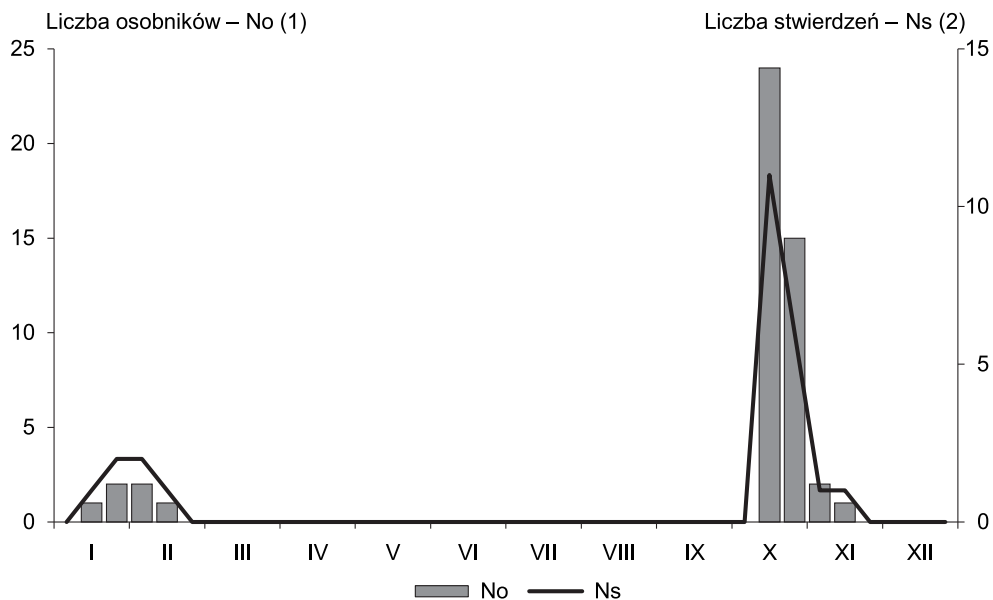

Fot. 1. Biegusy morskie *Calidris maritima*, Krynica Morska, Pomorze, 16.10.2021 (fot. M. Twardowski) – Purple Sandpipers, Krynica Morska, October 2021

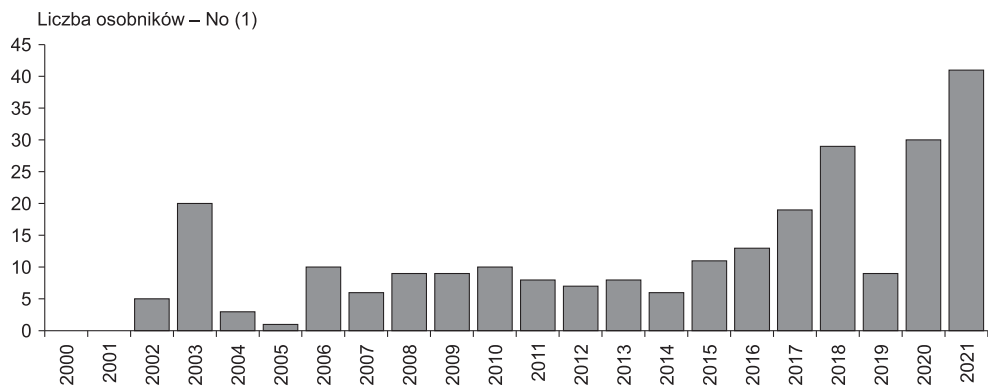
Tabela 14. Liczba stwierdzeń i osobników biegusa morskiego *Calidris maritima* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 14. The number of records and individuals of the Purple Sandpiper in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)										18/41					18/41

Rys. 5. Fenologia pojawów biegusa morskiego *Calidris maritima* w Polsce w roku 2021
Fig. 5. Annual pattern of the Purple Sandpiper in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

Rys. 6. Zmiany liczby stwierdzonych biegusów morskich *Calidris maritima* w Polsce w latach 2000–2021. Źródła: Stawarczyk et al. 2017 (2000–2015), Komisja Faunistyczna 2017, 2018 (2016–2017), Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022, niniejsze dane (2018–2021)
Fig. 6. Changes in the number of the Purple Sandpipers recorded in Poland in 2000–2021. (1) – number of individuals (data for 2000–2015 from Stawarczyk et al. 2017, for 2016–2017 from Komisja Faunistyczna 2017–2018 and for 2018–2021 from Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022 and this paper)

Brodzicz pławny *Tringa stagnatilis*

Stwierdzony w 12 regionach (32 stw., 43 os.), najliczniej na Lubelszczyźnie (tab. 15). Pojawy rozkładały się równomiernie w okresie kwiecień–maj (38%), czerwiec (31%) i lipiec–wrzesień (31%). Najwcześniej obserwowany 12.04 w Bobrowiskach na Lubelszczyźnie (A. Teleon), natomiast najpóźniejsze stwierdzenie pochodzi z 21.09 ze zb. Jeziorsko (P.

Minias, J. Barczyk). Większość obserwacji (81%) dotyczyła pojedynczych ptaków. Największe stada liczyły po 4 os.: 15.04 w Bobrowiskach (Z. Jaszcz) i 2.08 w Smogulcu w Wielkopolsce (B. Rudzionek). Rok 2021 był wyraźnie słabszy dla tego gatunku w porównaniu do trzech wcześniejszych lat (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 15. Liczba stwierdzeń i osobników brodzca pławnego *Tringa stagnatilis* w Polsce w roku 2021

Table 15. The number of records and individuals of the Marsh Sandpiper in regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	2/2	1/1		3/4	7/12	3/3	3/3	2/3	3/3	1/1	3/4	2/2	2/5		32/43

Płatkonóg sztyldzioby *Phalaropus lobatus*

Stwierdzony 21 razy, łącznie 47 os. (tab. 16), najliczniej na Pomorzu, a w głębi lądu na Lubelszczyźnie. Ponadto wykazany w 7 innych regionach, po 1–2 stw., 1–4 os. Podczas wędrówki wiosennej odnotowano 5 pojedynczych ptaków (11% osobników stwierdzonych w roku 2021), wyłącznie w głębi lądu. Najwcześniej widziany 23.05 na Stawach Przemkowskich (P. Lewandowski, Z. Kajzer), a najpóźniej 17.06 w Stoczku na Lubelszczyźnie (Z. Jaszcz). Podczas wędrówki jesiennej pierwsze spotkanie odnotowano 31.07 w Gdańsku (M. Janowski), a poza wybrzeżem 3 ptaki w locie widziano 7.08 w Zajkach na Podlasiu (Ł. Krajewski). W głębi lądu największe stadko 4 os. widziano 25.–28.08 w Wincentowie na Lubelszczyźnie (S. Watras i in.), a na wybrzeżu co najmniej 14 ptaków 3.09 przy ujściu Wisły (K. Pensko). Najpóźniej widziany 18.09 przy ujściu Wisły – 2

Fot. 2. Płatkonóg sztyldzioby *Phalaropus lobatus*, Mikoszewo, Pomorze, 14.09.2021 (fot. K. Hryniewicz) – Red-necked Phalarope, Mikoszewo, September 2021

os. (S. Sendera i in.) i w Tarnawatce na Lubelszczyźnie 23.09 – 1 os. (R. Cymbała). Rok 2021 nie wyróżniał się pod względem liczebności w porównaniu do lat 2018 i 2019, jednak był słabszy od roku 2020 (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022). W ostatnich latach, podczas wędrówki jesiennej, płatkonóg sztyldziobego pojawiał się przy ujściu Wisły zdecydowanie mniej licznie niż pod koniec XX wieku, kiedy rekordowe stada osiągnęły kilka razy ponad 100 ptaków, np. 12.09.1998 – 155 os. (Sikora & Zieliński 2000).

Tabela 16. Liczba stwierdzeń i osobników płatkonoga sztyldziobego *Phalaropus lobatus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 16. The number of records and individuals of the Red-necked Phalarope in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	2/4			1/1	4/8		1/1	2/4	1/3	8/24		1/1		1/1	21/47

Wydrzyk tęposterny *Stercorarius pomarinus*

Odnotowano 7 os. w 6 stw. (tab. 17), wyłącznie na wybrzeżu w okresie jesiennej wędrówki: 17.09 – 1 juv. przy ujściu Wisły (A. Koźmicki, J. Szuksztul), czterokrotnie w dniu 23.10 – 1 os. w Gdańsku (M. Zimiński), 1 os. w Niechorzu (P. Zientek), 2 juv. w Kołobrzegu (R. Rudzionek), 1 juv. w Mielnie (D. Marchowski) oraz 5.11 – 1 subad./ad. w Niechorzu (Z. Kajzer). Liczba stwierdzonych osobników w roku 2021 była niska w porównaniu z poprzednimi latami. Najwyższe liczebności gatunku stwierdzono dotąd w roku 2014 (366 os. w 51 stw.; Stawarczyk et al. 2017) oraz w roku 2016 (50 os. w 26 stw.; Komisja Faunistyczna 2017).

Tabela 17. Liczba stwierdzeń i osobników wydrzyka tęposternego *Stercorarius pomarinus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 17. The number of records and individuals of the Pomarine Skua in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)										6/7					6/7

Mewa trójpalczasta *Rissa tridactyla*

Odnotowano 130 os. w 28 stw. w 7 regionach (tab. 18). Najczęściej, 21 stw., obserwowana na Pomorzu. Aż 12 z nich pochodzi z jednego dnia (23.10), z Zatoki Gdańskiej. Trzecia dekada października była najlepszym okresem do obserwacji tego gatunku. Odnotowano wówczas dwie najliczniejsze obserwacje: 32 os. w Kątach Rybackich (A. Kuźnia) i 19 os. w Jantarze (P. Zieliński). Obie jednak mogły dotyczyć tych samych osobników. Na śródlądziu pojedyncze ptaki obserwowano 7 razy: 23.01 w Warszawie na Mazowszu (A. Pawłowska, M. Gągała), 17.04 na stawach w m. Zimno na Lubelszczyźnie (R. Cymbała), 18.04 na stawach Jamnik na Dolnym Śląsku (M. Bojarowski, R. Fudalej), 6.05 na stawach w Ujeździe na Podkarpaciu (Z. Niziołek), 16.11 na Zb. Goczałkowickim na Górnym Śląsku (C. Schneider), 6.12 w okolicy m. Włoszczowa na Ziemi Świętokrzyskiej (B. Michałek) i 10.12 na zb. Sudety w m. Bielawa na Dolnym Śląsku (M. Pach). Zdecydowana większość obserwacji dotyczyła ptaków niedojrzałych, odnotowano jedynie 4 dorosłe osobniki. Liczba osobników była ponad dwukrotnie wyższa od zarejestrowanej w roku 2020 (Wylegała et al. 2022). Rok 2021 okazał się drugim pod względem liczebności, ustępując tylko sezonowi 2017 (Chodkiewicz et al. 2020).

Fot. 3. Mewa trójpalczysta *Rissa tridactyla*, Mrzeżyno, Pomorze, 5.11.2021 (fot. P. Zientek) – *Black-legged Kittiwake, Mrzeżyno, November 2021*

Tabela 18. Liczba stwierdzeń i osobników mewy trójpalczastej *Rissa tridactyla* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 18. The number of records and individuals of the Black-legged Kittiwake in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	2/2	1/1			1/1		1/1	1/1		21/123	1/1				28/130

Mewa bladej *Larus hyperboreus*

Dokonano dwóch stwierdzeń pojedynczych ptaków – obydwu w Wielkopolsce (tab. 19). W dniach 28.01–12.02 dorosłego ptaka widziano w Ostrowie Wielkopolskim (K. Pietrzak i in.). Ponadto, drugoroczny osobnik obserwowany był w okresie 6.–20.02 w Inowrocławiu i prawdopodobnie ten sam w dniach 26.–28.02 w Wawrzynkach k. Żnina (R. Kurowski). Liczba stwierdzeń w roku 2021 była najniższą uzyskaną w ostatnich 30 latach i był to prawdopodobnie pierwszy sezon od roku 1982, kiedy nie zanotowano żadnej mewy bladej na wybrzeżu (Stawarczyk et al. 2017, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 19. Liczba stwierdzeń i osobników mewy bladej *Larus hyperboreus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 19. The number of records and individuals of the Glaucous Gull in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)													2/2		2/2

Rybitwa czubata *Thalasseus sandvicensis*

W głębi lądu odnotowano tylko 4 stw. 6 os. (tab. 20). Dwukrotnie po 2 ad. widziano na Lubelszczyźnie: 13.07 k. Stoczka (M. Karwowski) i 10.10 na zb. Nielisz (P. Kopacz) oraz pojedyncze ptaki na Warmii i Mazurach: 3.05 na Jez. Etckim (M. Piotrowski) i 25.06 w Giżycku (M. Polak, W. Domański). W latach 2019 i 2020 w głębi lądu odnotowano 4 i 5 stw. 12 i 6 os. (Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022). Pomimo wzrostu aktywności terenowej w ostatnich latach, niewielka liczba stwierdzeń wskazuje, że gatunek ten nadal pozostaje rzadko pojawiającym się ptakiem na śródlądziu (Ławicki 2008, Stawarczyk et al. 2017).

Tabela 20. Liczba stwierdzeń i osobników rybitwy czubatej *Thalasseus sandvicensis* na śródlądziu w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 20. The number of records and individuals of the Sandwich Tern inland in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)					2/4							2/2			4/6

Rybitwa popielata *Sterna paradisaea*

Obserwowana 24 razy w łącznej liczbie 30 os. (tab. 21). Zdecydowanej większości stwierdzeń (71%) dokonano na wybrzeżu. Na śródlądziu stwierdzona siedmiokrotnie, z czego najczęściej (3 stw.) na Górnym Śląsku (tab. 21). Wiosną dokonano 6 stw., wszystkie miały miejsce w głębi kraju. Najwcześniej obserwowano dorosłego ptaka 24.04 na Zb. Zegrzyńskim na Mazowszu (M. Sidelnik), najpóźniej – 20.05 na zb. Kuźnica Warężyńska w Dąbrowie Górniczej (P. Błachliński). Jesienią dokonano wszystkich stwierdzeń

Fot. 4. Rybitwa popielata *Sterna paradisaea*, Zb. Turawski, Górny Śląsk, 26.10.2021 (fot. M. Zawadzki) – Arctic Tern, Turawa Reservoir, October 2021

nadmorskich oraz jednej obserwacji na śródlądziu – 26.–27.10 – 1 juv. nad Zb. Turawskim (M. Zawadzki, M. Charymski). Skrajne daty jesienne to 1.08 – 1 juv. obserwowany w Kołobrzegu (R. i B. Rudzionek) oraz 31.10–1.11 – 1 juv. w Kuźnicy na Płw. Helskim (M. Poddaniec, Z. Kajzer). Przeważały obserwacje pojedynczych osobników, a tylko raz widziano jednocześnie dwa młode ptaki – 24.10 w porcie we Władysławowie (M. Polakowski). W porównaniu do lat 2018–2020 omawiany sezon był jednym ze słabszych, zarówno pod względem liczby stwierdzeń, jak i osobników (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 21. Liczba stwierdzeń i osobników rybitwy popielatej *Sterna paradisaea* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 21. The number of records and individuals of the Arctic Tern in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	1/1	3/3		1/1	1/1		1/1			17/23					24/30

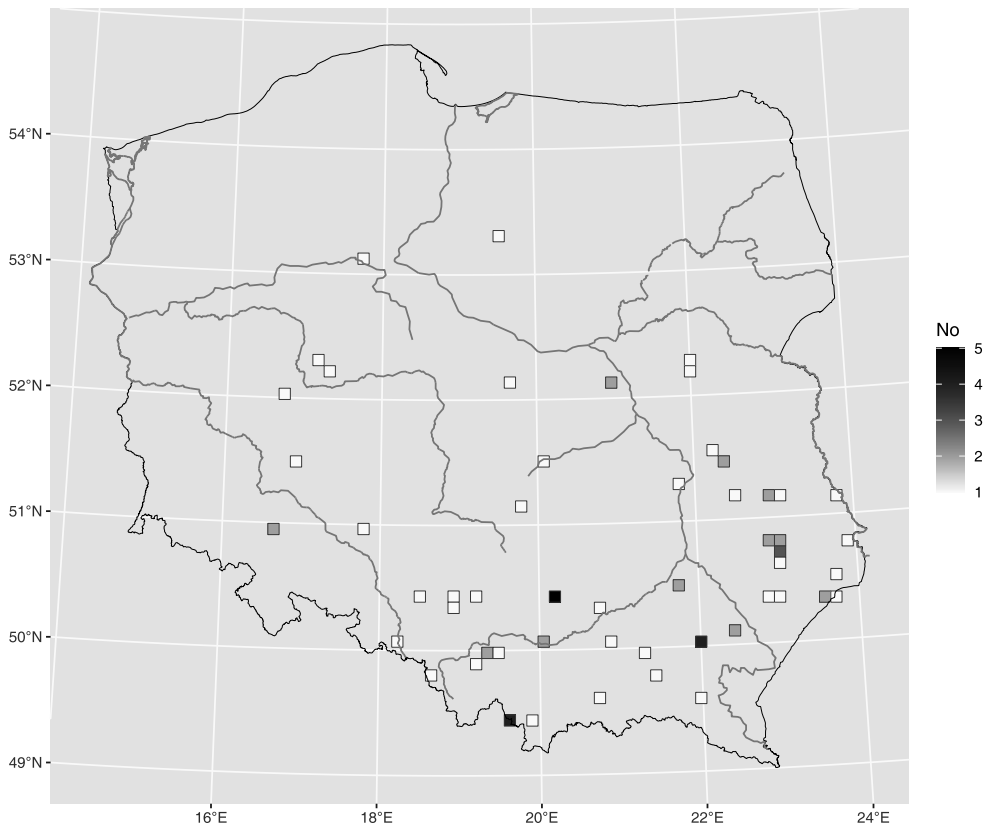
Czapla purpurowa *Ardea purpurea*

Stwierdzona 54 razy w liczbie 69 os. w 10 regionach (tab. 22, rys. 7) w południowej i środkowej części kraju; połowa stwierdzeń pochodziła z Lubelszczyzny i Małopolski. Wiosną odnotowano 37% stwierdzeń (głównie w 3. dek. kwietnia i 1. dek. maja), a jesienią 63% obserwacji, głównie w sierpniu (24 stw.) (rys. 8). Skrajne daty obserwacji pojedynczych os.: 18.04 w m. Husynne na Lubelszczyźnie (P. Różyć, I. Gryć) oraz 19.09 na stawach Walewice na Ziemi Łódzkiej (B. Łukaszewicz) i tego samego dnia na zb. Nielisz na Lubelszczyźnie (M. Derda, A. Białostocka). Najczęściej obserwowano pojedyncze ptaki (83%). Maksymalnie widziano po 4 os.: 13.08 na stawach w Książu Wielkim w Małopolsce (A. Oruba) i 19.08 na Zalewie Rzeszowskim na Podkarpaciu (T. Schulz). Liczebność czapli purpurowej w roku 2021 była około dwukrotnie wyższa niż w latach 2018–2020 (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

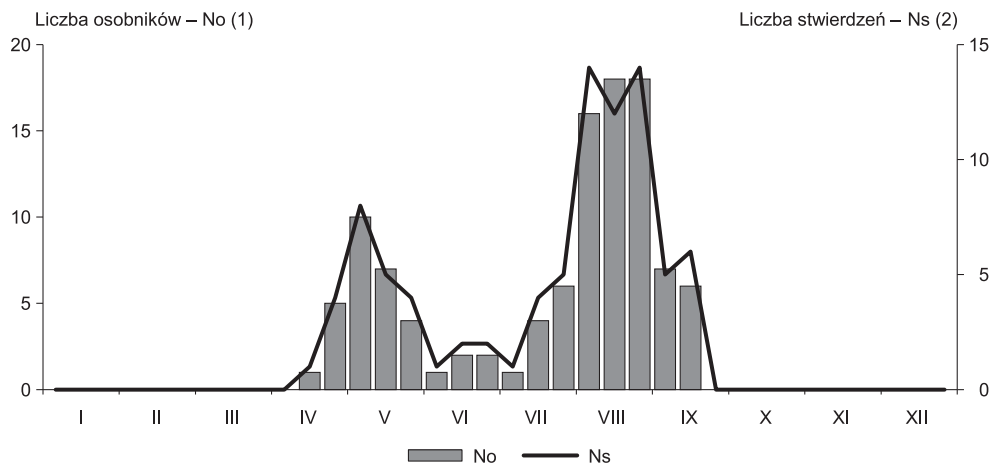
Tabela 22. Liczba stwierdzeń i osobników czapli purpurowej *Ardea purpurea* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 22. The number of records and individuals of the Purple Heron in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	4/4	6/6	1/1	3/3	15/18	12/18	3/4	6/11			1/1		3/3		54/69

Rys. 7. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność czapli purpurowej *Ardea purpurea* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników
Fig. 7. Distribution of records and number of individuals (No) of the Purple Heron in Poland in 2021

Rys. 8. Fenologia pojawów czapli purpurowej *Ardea purpurea* w Polsce w roku 2021
Fig. 8. Annual pattern of the Purple Heron in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

Czapla nadobna *Egretta garzetta*

Odnotowana 64 razy w liczbie 107 os. w 11 regionach (tab. 23). Wiosną obserwowana 16 razy, przy czym w dwóch miejscach ptaki zostały aż do późnego lata: na rz. Wiśle w Płocku 1 os. był obserwowany od 22.05 do 16.09 (M. Łuczkiwicz i in.) i na zb. Mokrzec na Podkarpaciu, gdzie od 3.05 do 28.08 notowano od 1 do 5 os. (M. Łodziński i in.). Najwcześniejsza obserwacja miała miejsce 5.04 na stawach Malec w Małopolsce (K. Jainta, A. Oruba, M. Przyborowska). Jesienią widziana 48 razy, przy czym najwięcej stwierdzeń pochodziło z sierpnia (rys. 9). Najpóźniejszym stwierdzeniem w roku były obserwacje z 8. i 9.10 ze stawów w Budzie Stalowskiej na Podkarpaciu (M. Charymski i in.). Zdecydowana większość (58 z 64) obserwacji dotyczyła 1–2 os., w 5 przypadkach zgrupowania liczyły 4–6 os., a najliczniej obserwowano 11 os. – 25.08 na zb. Nielisz na Lubelszczyźnie (S. Śliwiński). Liczba stwierdzeń i osobników w roku 2021 była wysoka na tle lat 2018–2020 (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

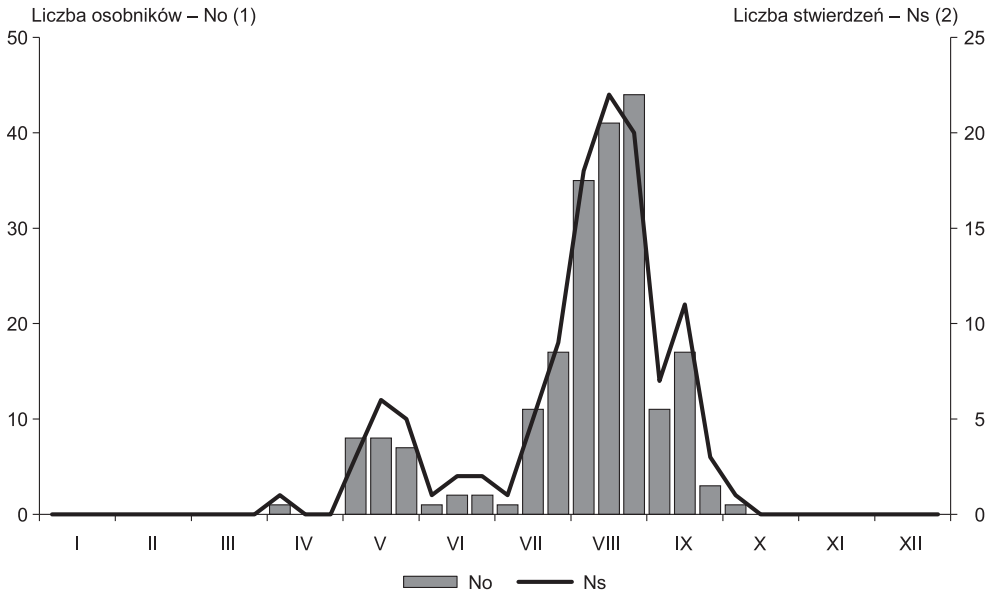

Fot. 5. Czapla nadobna *Egretta garzetta*, Warszawa, Mazowsze, 17.09.2021 (fot. M. Rycak) – Little Egret, Warszawa, September 2021

Tabela 23. Liczba stwierdzeń i osobników czapli nadobnej *Egretta garzetta* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 23. The number of records and individuals of the Little Egret in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	8/15	8/11		2/8	8/19	7/12	8/10	9/17		1/2	3/3		7/7	3/3	64/107

Rys. 9. Fenologia pojawów czapli nadobnej *Egretta garzetta* w Polsce w roku 2021

Fig. 9. Annual pattern of the Little Egret in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

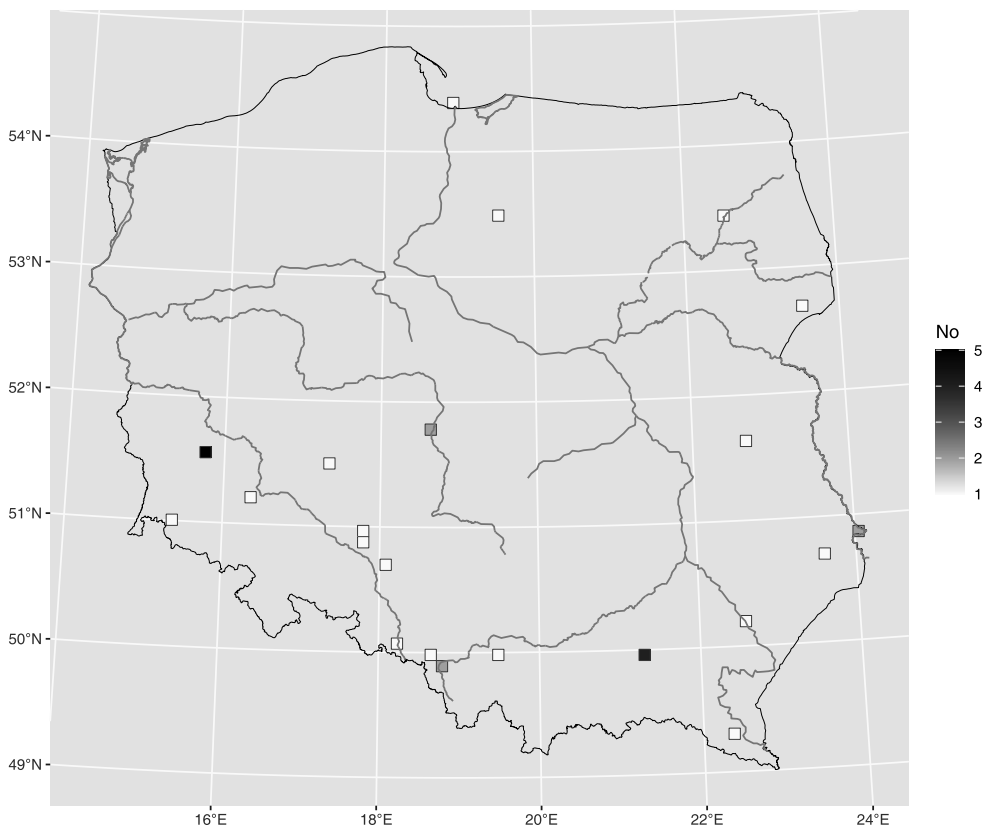
Warzęcha *Platalea leucorodia*

Stwierdzona 22 razy w łącznej liczbie 31 os. na obszarze 10 regionów. Dominowały obserwacje z południowej i wschodniej części kraju (tab. 24, rys. 10). Wiosną dokonano 13 stwierdzeń, z czego większość w maju. Najwcześniejsze obserwacje pochodziły z 11.05 – 1 os. na stawach Wielikąt na Górnym Śląsku (J. Woźniak), 2 os. w Rogalinie na Lubelszczyźnie (S. Śliwiński) oraz 4 os. na zb. Mokrzec na Podkarpaciu (T. Świątek i in.). Najpóźniejszym wiosennym stwierdzeniem była obserwacja niedojrzałego ptaka 17.06 w Stoczku na Lubelszczyźnie (Z. Jaszcz). Większość pozostałych stwierdzeń miała miejsce w miesiącach letnich, przede wszystkim w sierpniu. Najdłużej przebywającym osobnikiem był drugoroczny ptak obserwowany nad zb. Jeziorsko od 23.06 (T. Janiszewski) do co najmniej 27.08 (A. Kleszcz, G. Orłowski). Najpóźniejszym stwierdzeniem była obserwacja z 14.11 w Przygorzelach na Dolnym Śląsku (J. Regner, M. Stajszczyk). Zazwyczaj obserwowano pojedyncze ptaki lub niewielkie stada, a maksymalnie 5 os. widziano w dniu 13.05 na Stawach Przemkowskich (A. Kleszcz, P. Czechowski, S. Rubacha). Rok 2021 był jak dotąd najbardziej obfitym w obserwacje warzęchy w Polsce (rys. 11). Wcześniej dokonano maksymalnie 16 stwierdzeń w roku 2002. Natomiast pod względem liczby osobników omawiany rok ustępował jedynie sezonom 2002 i 2014 (Stawarczyk i in. 2017).

Tabela 24. Liczba stwierdzeń i osobników warzęchy *Platalea leucorodia* w Polsce w roku 2021

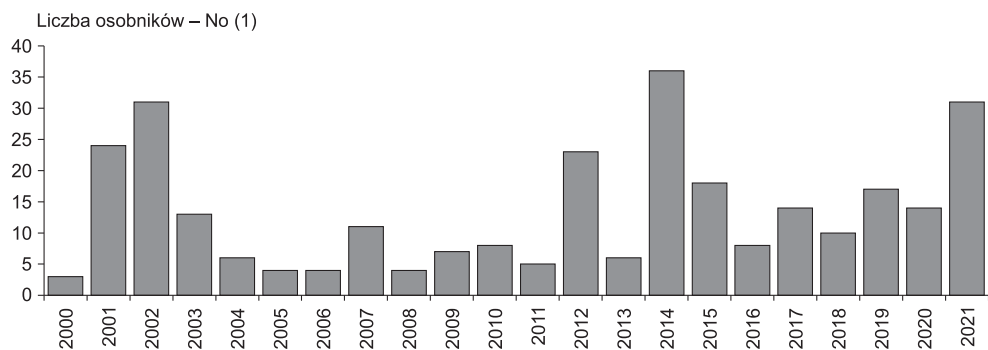
Table 24. The number of records and individuals of the Eurasian Spoonbill in regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	5/5	3/4		2/2	3/4	1/1		3/6	2/2	1/1		1/1		1/5	22/31

Rys. 10. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność warzęchy *Platalea leucorodia* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników

Fig. 10. Distribution of records and number of individuals (No) of the Eurasian Spoonbill in Poland in 2021

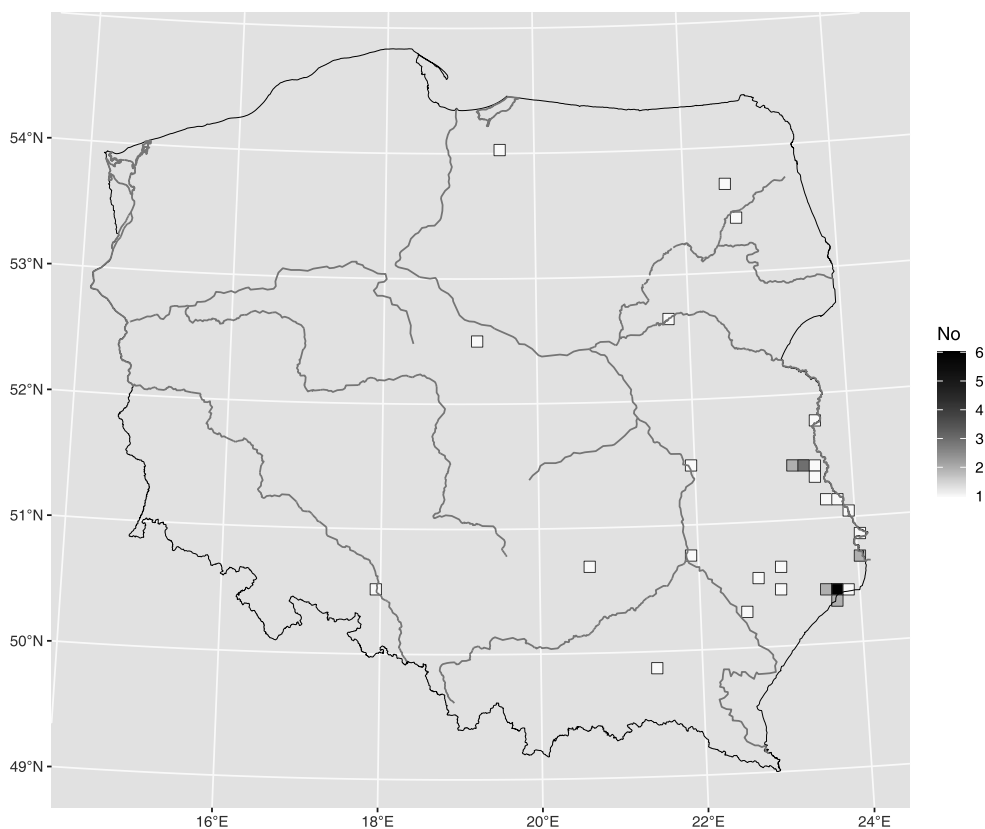

Rys. 11. Zmiany liczebności warzęchy *Platalea leucorodia* w Polsce w latach 2000–2021. Źródła: Stawarczyk et al. 2017 (2000–2015), Komisja Faunistyczna 2017, 2018 (2016–2017), Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022, niniejsze dane (2018–2021)

Fig. 11. Changes in the number of the Eurasian Spoonbill in Poland in 2000–2021. (1) – number of individuals (data for 2000–2015 from Stawarczyk et al. 2017, for 2016–2017 from Komisja Faunistyczna 2017–2018 and for 2018–2021 from Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022 and this paper)

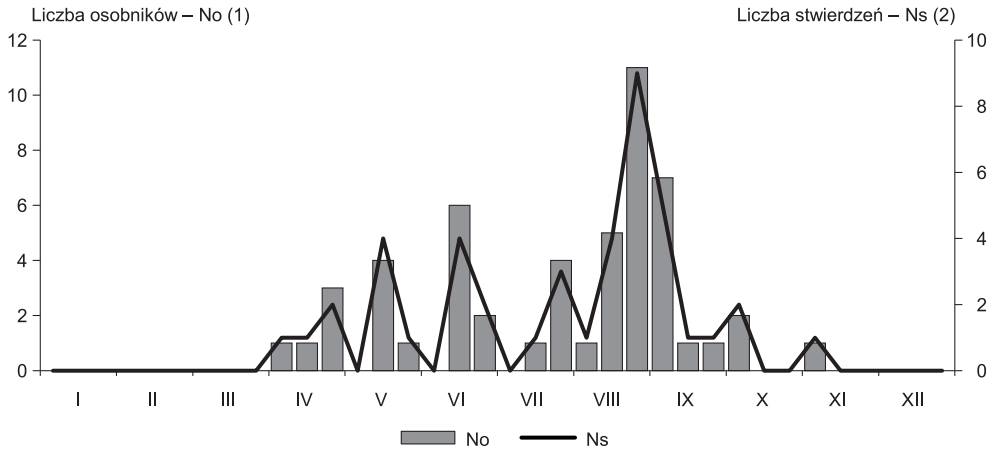
Gadożer *Circaetus gallicus*

Odnotowano 32 stw. i 36 os. w 9 regionach (tab. 25). Najliczniej widywany na Lubelszczyźnie (rys. 12), przy czym część obserwacji może dotyczyć lokalnych ptaków lęgowych. Najdalej na zachód widywany na Kujawach, 28.08 nad Jez. Rakutowskim (Stacja Obrączkowania Ptaków Rakutowskie) oraz 24.06 w m. Chorula w dolinie Odry na Górnym Śląsku (M. Pastrykiewicz). Najwcześniejsze stwierdzenie pochodzi z 4.04 z Niebrzegowa na Lubelszczyźnie, dotyczy jednak jedynie odnalezionych sterówek gadożera (M. Pawelec i in.) i nie wiadomo, czy były to świeże szczątki. Najwcześniejsza obserwacja miała miejsce 20.04 na Krowim Bagnie (S. Aftyka), a najpóźniejsza 1.11 nad jez. Drużno k. Dłużyny (K. Piotrowicz). Obserwacja listopadowa posiada dokumentację fotograficzną i jest to prawdopodobnie najpóźniejsze stwierdzenie gadożera w kraju (Stawarczyk et al. 2017, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022, ornitho.pl). Najliczniej spotykany na przełomie sierpnia i września (rys. 13). W roku 2021 stwierdzono prawie o połowę mniej ptaków niż w roku 2020 (Wylegała et al. 2022).

Rys. 12. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność gadożera *Circaetus gallicus* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników

Fig. 12. Distribution of records and number of individuals (No) of the Short-toed Eagle in Poland in 2021

Rys. 13. Fenologia pojawów gadożera *Circaetus gallicus* w Polsce w roku 2021

Fig. 13. Annual pattern of the Short-toed Eagle in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

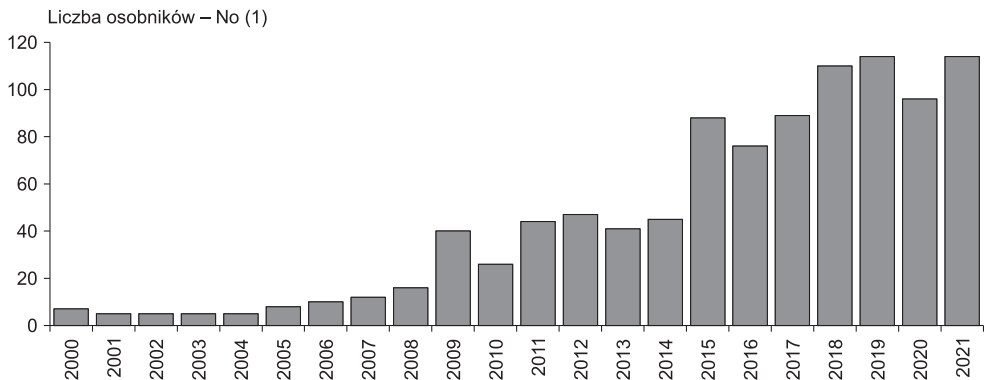
Tabela 25. Liczba stwierdzeń i osobników gadożera *Circaetus gallicus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 25. The number of records and individuals of the Short-toed Eagle in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)		1/1	1/1		21/25		1/1	3/3	2/2	1/1	1/1	1/1			32/36

Błotniak stepowy *Circus macrourus*

Odnotowano 95 stw. i 114 os. Gatunek obserwowany we wszystkich regionach, a zdecydowanie najczęściej obserwacji pochodziło z Pomorza (34%). Powyżej 10 stw. odnoto-

Rys. 14. Zmiany liczebności błotniaka stepowego *Circus macrourus* w Polsce w latach 2000–2021. Źródła: Stawarczyk et al. 2017 (2000–2014), Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022, niniejsze dane (2015–2021)

Fig. 14. Changes in the number of the Pallid Harrier in Poland in 2000–2021. (1) – number of individuals (data for 2000–2014 from Stawarczyk et al. 2017, for 2015–2021 from Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022 and this paper)

Fot. 6. Błotniak stepowy *Circus macrourus*, Krowie Bagno, Lubelszczyzna, 17.05.2021 (fot. S. Aftyka) – Pallid Harrier, Krowie Bagno, May 2021

wano na Mazowszu i Podlasiu (tab. 26). Dominacja tych trzech regionów odzwierciedla obraz występowania błotniaka stepowego w ostatnich 6 latach (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022). Podczas migracji wiosennej odnotowano 65% stw. oraz 70% os. Skrajne daty wiosenne: 27.03 w 3 miejscach na Pomorzu, Lubelszczyźnie i w Wielkopolsce oraz 17.05 na Krowim Bagnie na Lubelszczyźnie (S. Aftyka). W ostatnim z wymienionych miejsc drugoroczny samiec był wielokrotnie obserwowany aż do 8.08 (S. Aftyka i in.). W czasie migracji wiosennej najczęściej ptaków odnotowano 10. i 11.05 w Kuźnicy na Pomorzu, gdzie obserwowano po 5 os. drugorocznych (Z. Kajzer, J. Lontkowski i in.). Podczas jesiennej wędrówki widywany głównie we wrześniu. Skrajne daty jesienne: 14.08 w m. Iglńczyszna na Kujawach (P. Zaniecki) oraz 25.10 w Olszewie w Wielkopolsce (B. Nowak). Rok 2021 był jednym z najlepszych dla tego gatunku (rys. 14). Więcej stwierdzeń odnotowano jedynie w roku 2018 (99 stw.), a 114 os. odnotowano jeszcze tylko w roku 2019 (Stawarczyk et al. 2017, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022). Od roku 2005 liczba stwierdzeń i osobników błotniaka stepowego wzrastała (rys. 14).

Tabela 26. Liczba stwierdzeń i osobników błotniaka stepowego *Circus macrourus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 26. The number of records and individuals of the Pallid Harrier in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	4/4	2/2	2/2	1/1	7/7	3/3	12/12	5/5	12/12	32/51	7/7	3/3	4/4	1/1	95/114

Kurhannik *Buteo rufinus*

Stwierdzony 32 razy (34 os.) w 9 regionach (tab. 27). Obserwowany był przede wszystkim w południowo-wschodniej części kraju, zwłaszcza na Lubelszczyźnie (35% os.). Gatunek ten odnotowano od stycznia do października. Pierwsza obserwacja w 2021 r. miała miejsce 1.01 w Jaczewie na Mazowszu (A. Gałązka-Gogołek i in.), ale ptak ten obserwowany był w tym miejscu już od 19.12.2020 (Wylegała et al. 2022). Ostatni raz widziano go tam 28.02 (S. Jankowski). W styczniu stwierdzono kurhannika także w Małopolsce – 1 os., 17.01 w Wierchomli Wielkiej (T. Baziak). Najpóźniej obserwowany 17.10 – 1 os. w Wielączy Poduchownej na Lubelszczyźnie (M. Wiącek). Wyraźny szczyt pojawów miał miejsce w sierpniu (18 stw.) i wrześniu (7 stw.) (rys. 15). Prawie zawsze obserwowano pojedyncze ptaki, a tylko dwa razy stwierdzono po 2 os. – 11. i 14.07 na Krowim Bagnie na Lubelszczyźnie (S. Aftyka, J. Synowiecki) oraz 22.08–9.09 w Pakoślawiu k. Iłży na Ziemi Świętokrzyskiej (J. Dukąta). Po wyjątkowo obfitym roku 2015, kiedy odnotowano aż 83 kurhanniki, w późniejszym okresie roczna liczba osobników wahała się poziomie 21–40 os. (Stawarczyk et al. 2017, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

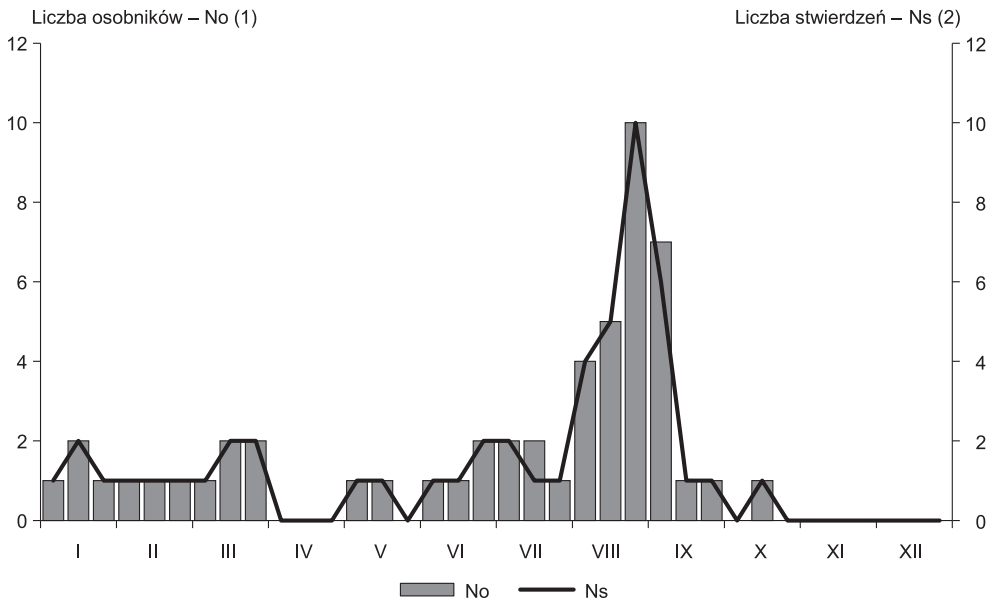

Fot. 7. Kurhannik *Buteo rufinus*, Jaczew, Mazowsze, 21.01.2021 (fot. R. Gwóźdź) – Long-legged Buzzard, Jaczew, January 2021

Tabela 27. Liczba stwierdzeń i osobników kurhannika *Buteo rufinus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 27. The number of records and individuals of the Long-legged Buzzard in in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	4/4	1/1		1/1	11/12	5/5	3/3			1/1	5/6		1/1		32/34

Rys. 15. Fenologia pojawów kurhannika *Buteo rufinus* w Polsce w roku 2021

Fig. 15. Annual pattern of the Long-legged Buzzard in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

Puszczyk mszarny *Strix nebulosa*

Nie odnotowano stwierdzeń tego gatunku w okresie niełęgowym.

Kraska *Coracias garrulus*

Odnotowana 5 os. w 5 regionach (tab. 28). Najwcześniejsza obserwacja pochodzi z Dolnego Śląska, gdzie pojedynczy ptak był widziany 18.06 w m. Stary Henryków (W. Grzesiak). Kolejne stwierdzenia pochodzą z okresu dyspersji połęgowej i wędrowki. Na Podlasiu widziano dorosłego osobnika w dniu 2.08 w m. Przybudki, gm. Narew (M. Androsiuk), na Górnym Śląsku w dniach 28.08–4.09 w m. Woźniki obserwowano pierwszorocznego osobnika (A. Ochmann i in.), a na Mazowszu pomiędzy 18. a 31.10 trzykrotnie rejestrowano pojedynczego ptaka w m. Piszczac (R. Wakulski). Obydwe obserwacje ze Śląska były pierwszymi stwierdzeniami gatunku w tym regionie odnotowanymi w XXI w. (A. Dyrz, S. Beuch – inf. niepubl.). W roku 2021 odnotowano więcej stwierdzeń niż w poprzednich latach raportowanych w ramach KRP (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

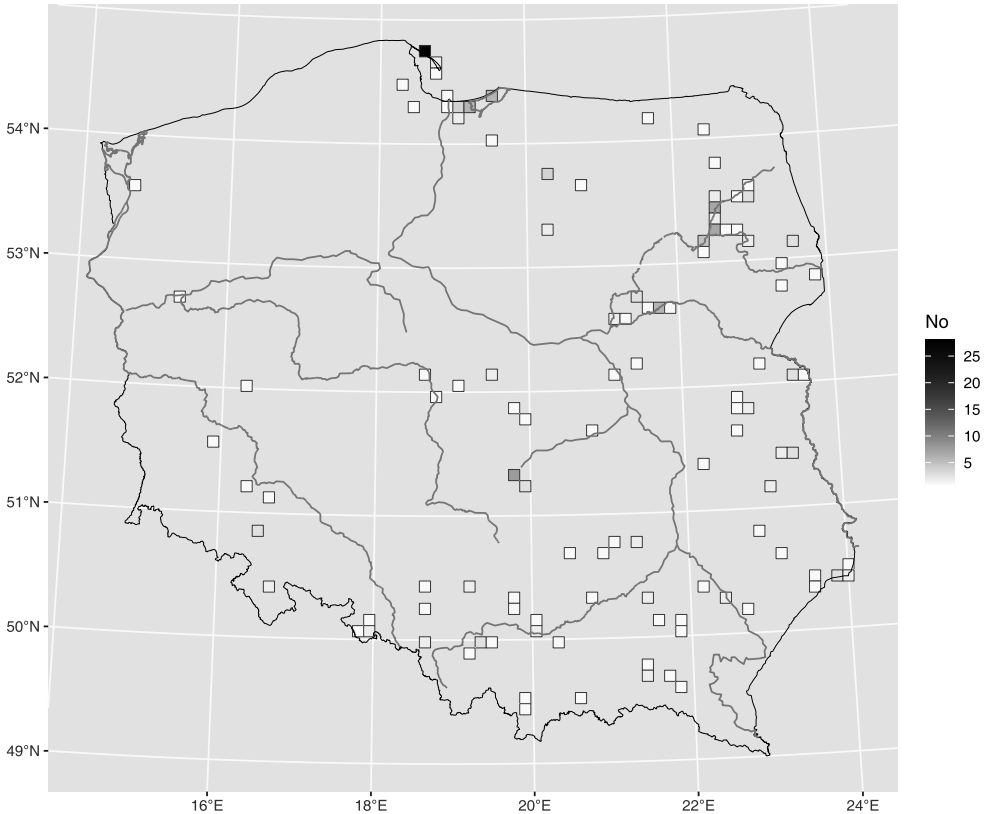
Tabela 28. Liczba stwierdzeń i osobników kraski *Coracias garrulus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 28. The number of records and individuals of the European Roller in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	1/1	1/1			1/1		1/1		1/1						5/5

Kobczyk *Falco vespertinus*

Odnotowano 142 stw. łącznie 220 os., niemal we wszystkich regionach kraju, w tym najliczniej na Pomorzu i Podlasiu (tab. 29, rys. 16). Liczba stwierdzeń w obu okresach migracyjnych była niemal taka sama (72 wiosną i 70 jesienią), natomiast wiosną obserwowano zdecydowanie więcej osobników (134 vs 86). Najliczniejszy był w maju (56 stw., 113 os.). Skrajne daty obserwacji pojedynczych os. to 28.04 w Topornicy na Lubelszczyźnie (S. Aftyka, A. Aftyka, P. Szewczyk) i 2.10 w Krakowie-Podgórzu (M. Świostek). Dominowały obserwacje pojedynczych ptaków (74% stw.). Największe stado 8 os. stwierdzono 9.05 w Sulejowie na Ziemi Łódzkiej (M. Wężyk, M. Kaźmierczak, M. Kociniak). Ponadto przelot łącznie 15 os. odnotowano 12.05 w Kuźnicy (Z. Kajzer i in.). Był to najślabszy rok dla kobczyka na przestrzeni ostatnich czterech lat (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Rys. 16. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność kobczyka *Falco vespertinus* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników

Fig. 16. Distribution of records and number of individuals (No) of the Red-footed Falcon in Poland in 2021

Tabela 29. Liczba stwierdzeń i osobników kobczyka *Falco vespertinus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 29. The number of records and individuals of the Red-footed Falcon in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	5/8	9/10		8/17	19/22	12/14	16/25	11/14	23/39	25/54	6/6	5/8	3/3		142/220

Aleksandretta obroźna *Psittacula krameri*

Dokonano łącznie 8 stwierdzeń, w trakcie których zaobserwowano 10 os. (tab. 30). Stałym miejscem występowania gatunku pozostaje Nysa na Dolnym Śląsku, gdzie aleksandretty obroźne obserwowano przez cały rok. Nie udało się jednak ponownie stwierdzić gniazdowania na terenie miasta. Zwykle widywano tu pojedyncze ptaki, rzadziej 2–3 os. jednocześnie. Poza Nysą gatunek stwierdzono dwukrotnie na Górnym Śląsku: 9.03 schwytano ptaka przy karmniku w Chorzowie-Maciejkowicach (M. Koźlik), a 5.04 obserwowano 1 os. w Świętochłowicach (E. Kwiatosz). W dniu 24.02 widziano samice w śródmieściu Warszawy (K. Polański). Był to prawdopodobnie osobnik obserwowany tam już zimą 2020 (Wylegała i in. 2022), co mogłoby świadczyć o skutecznym przezimowaniu. Największej liczby stwierdzeń (4) dokonano na Pomorzu: 15.03 widziano ptaka wykazującego agresywne zachowanie wobec pustułki *Falco tinnunculus* w Koszalinie (P. Zaborowski), 25.03 obserwowano 1 os. w Krynicy Morskiej (T. Kozakiewicz), w dniach 11.–19.09 widywano ptaka w Kartuzach i sąsiedniej m. Kosy (M. Betlejewicz, M. Polański), a w dniach 10.–16.11 – 1 os. przebywał w Helu (P. Malczyk, M. Dyduch).

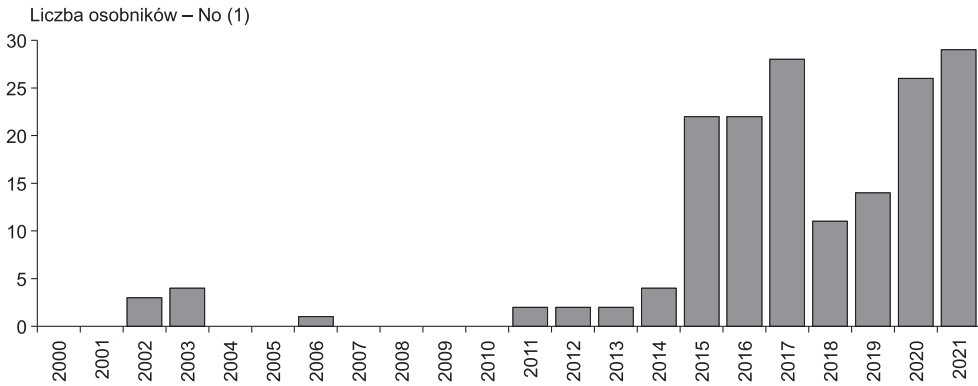
Tabela 30. Liczba stwierdzeń i osobników aleksandretty obroźnej *Psittacula krameri* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 30. The number of records and individuals of the Red-necked Parakeet in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	1/3	2/2					1/1			4/4					8/10

„Srokosz stepowy” *Lanius excubitor homeyeri*

Pojedyncze osobniki stwierdzono 29 razy na obszarze 8 regionów (tab. 31). Obserwowany niemal wyłącznie w południowej i środkowej części kraju, zwłaszcza na Górnym (13) i Dolnym Śląsku (6), gdzie łącznie dokonano ponad 65% wszystkich stwierdzeń. Najbardziej wysuniętymi na północ były 3 stwierdzenia z Mazowsza: 6.04 w Zalesiu pod Ostrowią Mazowiecką (M. Rowicki), w dniach 29.09–7.10 w m. Krusze pod Klembowem (L. Śmiarowska, K. Polański) oraz 30.10 w Rumoce k. Lipowca Kościelnego (K. Kozłowski). Uwagę zwraca schwytanie młodego ptaka 17.08 w ramach prac obozu ornitologicznego w Rakutowie na Kujawach (B. Kusał i in.). Około 75% stwierdzeń miało miejsce w okresie jesienno-zimowym (styczeń–luty oraz wrzesień–grudzień), 25% pochodzi z wiosny i lata (marzec–sierpień). Sezon 2021 był rekordowy pod względem liczby odnotowanych osobników (rys. 17).

Rys. 17. Zmiany liczebności „srokosza stepowego” *Lanius excubitor homeyeri* w Polsce w latach 2000–2021. Źródła: Stawarczyk et al. 2017 (2000–2015), Komisja Faunistyczna 2017, 2018 (2016–2017), Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022, niniejsze dane (2018–2021)

Fig. 17. Changes in the number of the Homeyer's Grey Shrike in Poland in 2000–2021. (1) – number of individuals (data for 2000–2015 from Stawarczyk et al. 2017, for 2016–2017 from Komisja Faunistyczna 2017–2018 and for 2018–2021 from Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022 and this paper)

Tabela 31. Liczba osobników „srokosza stepowego” *Lanius excubitor homeyeri* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 31. The number of individuals of the Homeyer's Grey Shrike in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

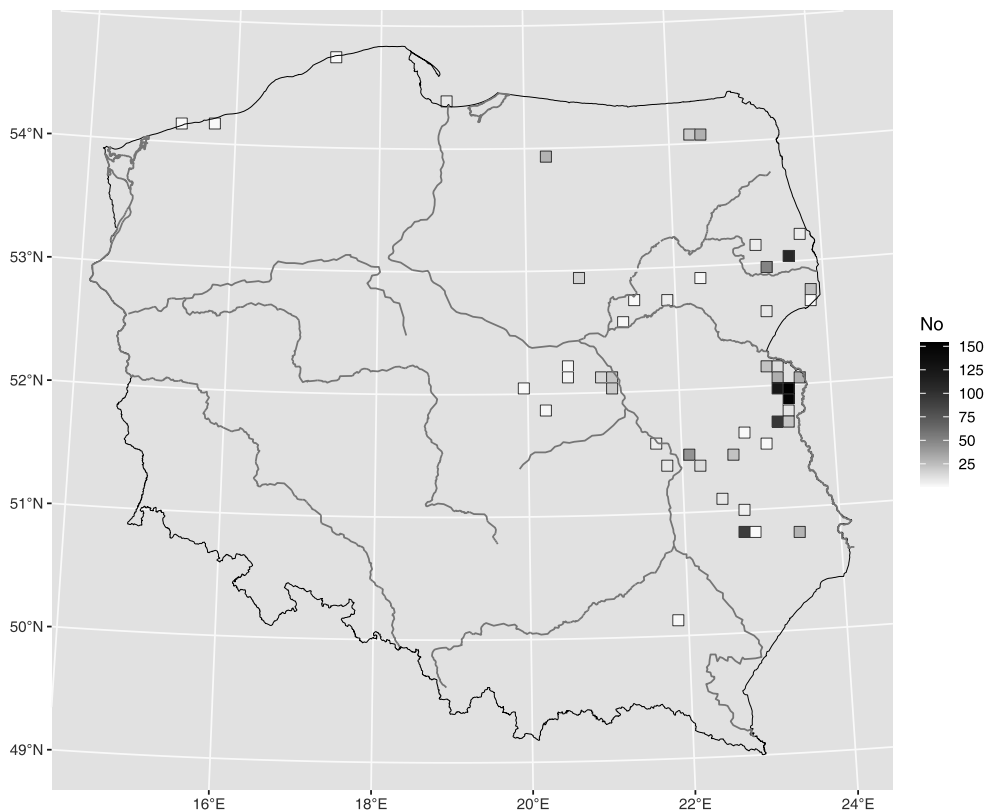
	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	6/6	13/13	1/1	1/1	3/3		3/3	1/1			1/1				29/29

Górniczek *Eremophila alpestris*

Odnotowany 69 razy, w liczbie 1287 os. w 5 regionach kraju (tab. 32). Najliczniej spotykany na Lubelszczyźnie, Podlasiu i Mazowszu (łącznie 83% stwierdzeń i 92% wszystkich ptaków). W okresie zimowym najliczniej spotykany w lutym (26 stw. i 368 os.). Najpóźniejsze stwierdzenia w marcu przypadają 23.03 – 1 os. w Białymstoku–Krywlanach (A. Kołodko) i 13.03 – 18. os. w Międzyzylesiu na Lubelszczyźnie (A. Lipińska). Pierwsze stw. jesienne górniczka na wybrzeżu odnotowano 16.10 – 1 os. w Kołobrzegu (R. Rudzionek) i w głębi ładu 31.10 – 6 os. w Wojszkach k. Juchnowca Kościelnego na Podlasiu (G. Grygoruk). Jesienią i wczesną zimą w grudniu odnotowano łącznie 26 stw. i 613 os., w tym najliczniej w grudniu 14 stw. i 368 os. Maksymalne stada liczące ponad 100 os. odnotowano 1.03 – 150 os. w Międzyzylesiu na Lubelszczyźnie (A. Lipińska), 12.11 – 109 os. w Topolanach k. Michałowa na Podlasiu (G. Grygoruk) i 1.12 – 125 os. w m. Ortel Królewski na Lubelszczyźnie (R. Wakulski). W roku 2021 górniczek był spotykany równie licznie jak w 2018 (Chodkiewicz et al. 2020), ale zdecydowanie liczniej niż w latach 2019 i 2020 – odpowiednio 907 i 657 os. (Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022). Rozkład przestrzenny stwierdzeń gatunku pozostaje podobny jak w ostatnich latach, a więc zdecydowanie dominują powojny we wschodniej części kraju (Lubelszczyzna, Podlasie i Mazowsze; rys. 18).

Fot. 8. Górniczek *Eremophila alpestris*, Obory, Mazowsze, 5.12.2021 (fot. S. Turowski) – Horned Lark, Obory, December 2021

Rys. 18. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność górniczka *Eremophila alpestris* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników

Fig. 18. Distribution of records and number of individuals (No) of the Horned Lark in Poland in 2021

Tabela 32. Liczba stwierdzeń i osobników górniczka *Eremophila alpestris* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 32. The number of records and individuals of the Horned Lark in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)				2/4	30/781		16/193	1/1	11/214	4/12		5/82			69/1287

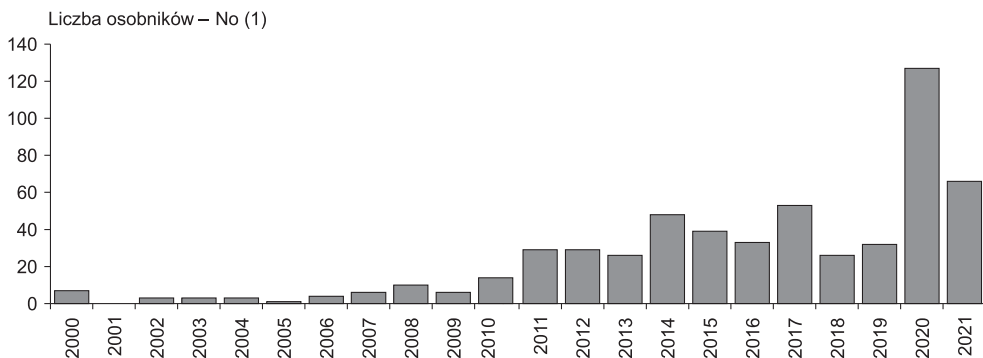
Zaroślówka *Acrocephalus dumetorum*

Odnotowano 66 os. w 59 stw. w 8 regionach (tab. 33). Około połowa stwierdzeń i ptaków pochodzi z Pomorza, a kolejne regiony, w których wykazano najwięcej zaroślówek to Podlasie oraz Warmia i Mazury (łącznie w tych regionach odnotowano 86% osobników). W pozostałych 5 regionach wykazano od 1 do 3 samców, w tym 3 stw. w Małopolsce. Najwcześniejsze pojawy gatunku odnotowano 20.05 w Klewkach na Mazurach (M. Łaguna) oraz 22.05 na Helu i w Jastarni (M. Koss). Najwięcej zaroślówek wykazano w 1. i 3. dekadzie czerwca (25 i 16 os.). W lipcu spotykana bardzo nielicznie, z najpóźniejszym stwierdzeniem śpiewającego samca 18.07 w Cieplicach k. Elbląga (A. Sikora). W sezonie 2021 liczba stwierdzonych ptaków była niemal dwukrotnie niższa od rekordowego roku 2020, jednak pomimo tego, był to drugi pod względem liczebności sezon (rys. 19; Stawarczyk et al. 2017, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022). Pomimo regularnych obserwacji śpiewających samców, dotąd potwierdzono zaledwie 3 przypadki lęgów: w roku 2011 na Podlasiu w m. Dąbrówka pod Białymstokiem (Tumiel & Grygoruk 2011) i kolejne w roku 2021 – w Butrymowcach na Podlasiu i w Gołogórze pod Olsztynem (Komisja Faunistyczna 2022).

Tabela 33. Liczba stwierdzeń i osobników zaroślówki *Acrocephalus dumetorum* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 33. The number of records and individuals of the Blyth's Reed Warbler in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	1/1				2/2	3/3	2/2	1/1	10/11	30/35		10/11			59/66

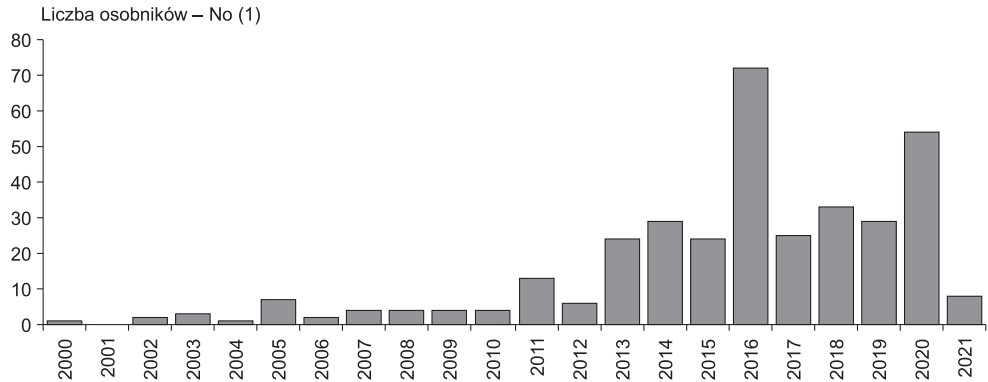
Rys. 19. Zmiany liczebności zaroślówki *Acrocephalus dumetorum* w Polsce w latach 2000–2021. Źródła: Stawarczyk et al. 2017 (2000–2014), Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022, niniejsze dane (2015–2021)

Fig. 19. Changes in the number of the Blyth's Reed Warbler in Poland in 2000–2021. (1) – number of individuals (1) – number of individuals (data for 2000–2014 from Stawarczyk et al. 2017, for 2015–2021 from Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022 and this paper)

Świstunka żółtawa *Phylloscopus inornatus*

Stwierdzono jedynie 8 os., w tym 7 na wybrzeżu i jednego na Warmii i Mazurach (tab. 34). Trzykrotnie odnotowana w Helu: 22.09 (S. Beuch, J. Lewandowska), 2.10 (D. Bezwińska-Sikora) i 13.10 (J. Mydlak, D. Piechota), a pozostałe stwierdzenia na wybrzeżu miały miejsce 3.10 w Kuźnicy (M. Nowicki, K. Matusik, S. Karpicki-Ignatowski), 8.10 w Jastarni (C. Himmel), 17.10 w Rewie (S. Beuch, P. Skałban) i 26.10 w Bukowie Morskim (M. Broniszewska). Jedyne śródlądowe stwierdzenie miało miejsce 23.09 w Jurkowie, gm. Krukłanki (A. Sulej). Był to najłabszy rok dla tego gatunku od roku 2012 (rys. 20; Stawarczyk et al. 2017). W poprzednich trzech latach notowano od 29 do 54 os. (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Rys. 20. Zmiany liczebności świstunki żółtawej *Phylloscopus inornatus* w Polsce w latach 2000–2021. Źródła: Stawarczyk et al. 2017 (2000–2014), Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022, niniejsze dane (2015–2021)

Fig. 20. Changes in the number of the Yellow-browed Warbler in Poland in 2000–2021. (1) – number of individuals (data for 2000–2014 from Stawarczyk et al. 2017, for 2015–2021 from Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022 and this paper)

Tabela 34. Liczba osobników świstunki żółtawej *Phylloscopus inornatus* stwierdzonych w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 34. The number of records and individuals of the Yellow-browed Warbler in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)										7/7		1/1			8/8

Wójcik *Phylloscopus trochiloides*

Obserwowany 38 razy w liczbie 39 os., w 9 regionach (tab. 35). Najliczniej stwierdzony w północnej i północno-wschodniej części kraju, a więc przede wszystkim na Pomorzu (16 stw.) i na Podlasiu (7 stw.). Ponadto 6 stw. dokonano w rejonie Karpat, głównie na obszarze Małopolski (4 stw.) oraz Podkarpacia i Górnego Śląska (po 1 stw.). Pierwszym wiosennym pojawem wójcika w Polsce była obserwacja z 25.05 z Białowieży na Podlasiu (P. Białomyzy). Zdecydowana większość stwierdzeń miała miejsce w maju i czerwcu, a trzykrotnie śpiewające samce słyszano jeszcze w lipcu: 1.07 w Krynicy Morskiej (D. Kujiper) i Pucku (M. Kowalski) oraz 20.07 w Helu (A. Adámek). Niemal zawsze stwierdzano pojedyncze śpiewające ptaki, a tylko raz – 15.06 słyszano 2 samce w Gdańsku-Wrzeszczu (A. Bład). Rok 2021 był zdecydowanie najmniej obfitym w obserwacje wójcika

sezonem w ostatnich latach. W okresie 2015–2020 liczba stwierdzeń wahała się od 48 do 112 rocznie (Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

Tabela 35. Liczba stwierdzeń i osobników wójcika *Phylloscopus trochiloides* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 35. The number of records and individuals of the Greenish Warbler in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	2/2	1/1				4/4	3/3	1/1	7/7	16/17	1/1	3/3			38/39

Drozd obrożny *Turdus torquatus*

Stwierdzony 14 razy, łącznie 15 os., w trzech regionach (tab. 36). Tradycyjnie najwięcej stwierdzeń pochodziło z Pomorza, ale zwraca uwagę aż 5 obserwacji z Wielkopolski. Zdecydowaną większość ptaków odnotowano wiosną (73%) między 7.04 w Kaczychach na Górnym Śląsku (R. Czyż), a 4.05 w Laskach Koszalińskich na Pomorzu (M. Wielik). Jesienią trzy stwierdzenia, w tym: 1 dorosła samica schwytana 18.10 w Bukowie Morskim k. Darłowa (Ł. Matyjasiak), 1 os. 28.10 w Sopocie (W. Półtorak) i 2 os. 5.11 w Świnoujściu (C. Baier). Był to najslabszy sezon dla tego gatunku od roku 2013 (Sikora et al. 2015, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022).

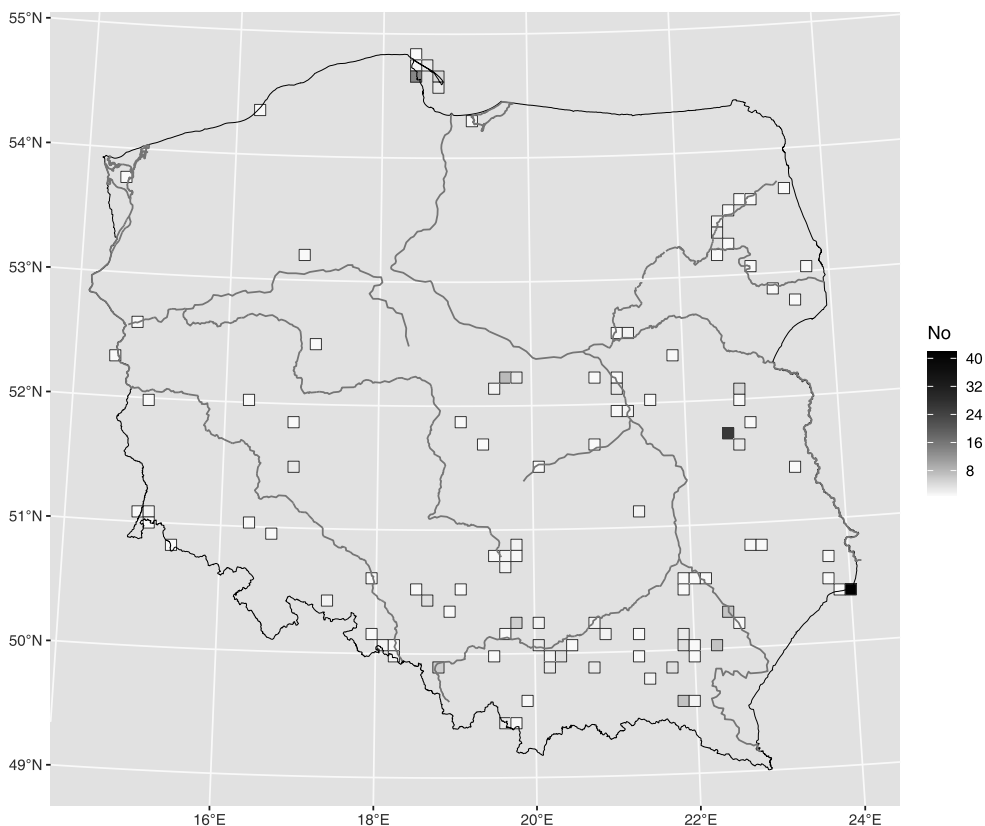
Tabela 36. Liczba stwierdzeń i osobników drozda obrożnego *Turdus torquatus* w regionach ornitologicznych Polski (poza górami) w roku 2021

Table 36. The number of records and individuals of the Ring Ouzel in ornithological regions in Poland (outside mountains) in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)		2/2								7/8			5/5		14/15

Świergotek rdzawogardły *Anthus cervinus*

Odnotowano 137 stw. i 285 os. (tab. 37). Obserwowany prawie we wszystkich regionach kraju poza Kujawami oraz Warmią i Mazurami (rys. 21). Najliczniej stwierdzany w południowo-wschodniej Polsce: na Lubelszczyźnie, Podkarpaciu i w Małopolsce (39 os.). W okresie wiosennym (2. dek. kwietnia–2. dek. maja) dokonano 31% stwierdzeń, ze szczytem liczebności w 1. dek. maja. Skrajne daty: 16.04 – 1 os. w dolinie Biebrzy (T. Tumieli), 16.05 – 5 os. w rez. Beka na Pomorzu (J. Koniuszy). Jesienią obserwowany znacznie częściej (69% stw. w okresie 1. dek. września–3. dek. października), ze szczytem w 1. dek. października. Skrajne daty: 9.09 – 1 os. w m. Wróblak Szlachecki na Podkarpaciu (D. Stasiowski) oraz 29.10 w m. Pietrowice Wielkie na Górnym Śląsku (D. Świtafa). Najczęściej obserwowano pojedyncze os. (73% stw.), rzadziej zgrupowania po 2–3 os. (19%) i 4–12 os. (7%). Najliczniej stwierdzono go w dwóch miejscach na Lubelszczyźnie: 26 os. 6.10 w m. Wrzosów (Z. Jaszcz) oraz 42 os. 11.09 w m. Budyń (Ł. Bednarz). Po trzech latach wzrostu liczby osobników raportowanych w ramach KRP (2018–2020, Chodkiewicz et al. 2020, Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2022), w roku 2021 odnotowano mniejszą liczbę osobników, podobną do tej z roku 2018.

Rys. 21. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność świergotka rdzawogardłego *Anthus cervinus* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników

Fig. 21. Distribution of records and number of individuals (No) of the Red-throated Pipit in Poland in 2021

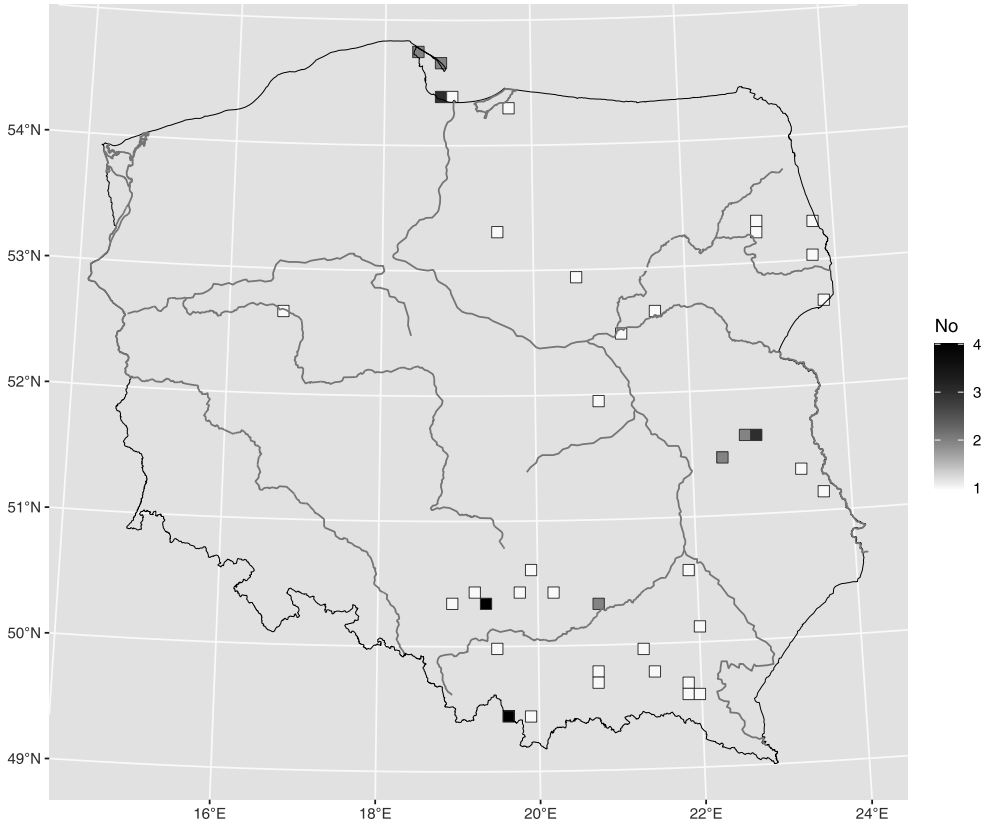
Tabela 37. Liczba stwierdzeń i osobników świergotka rdzawogardłego *Anthus cervinus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 37. The number of records and individuals of the Red-throated Pipit in regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./ os. (1)	8/12	16/19		5/5	10/78	24/39	18/31	18/44	14/15	14/30	3/5		4/4	3/3	137/285

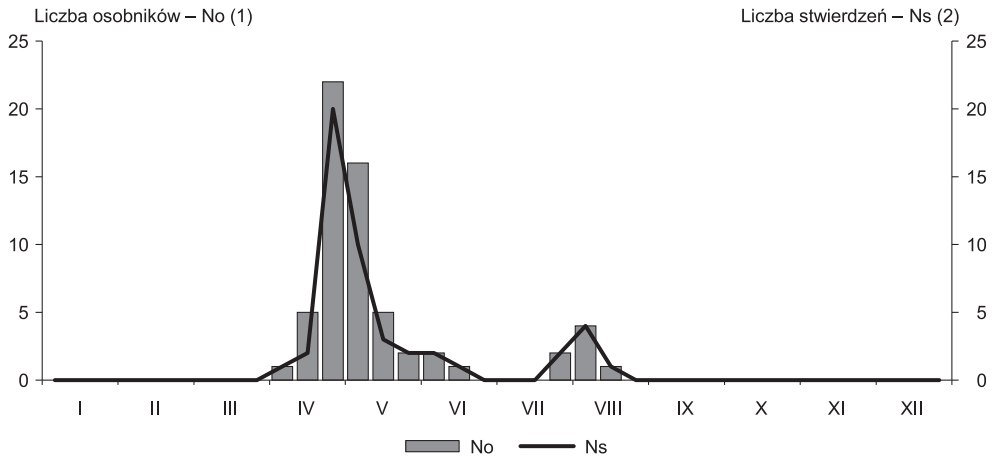
Pliszka cytrynowa *Motacilla citreola*

Poza stanowiskami lęgowymi dokonano 42 stw., 55 os. (tab. 38). Odnotowano ją w 10 regionach, najliczniej w Małopolsce, na Podkarpaciu i na Pomorzu (rys. 22). Wszystkie obserwacje miały miejsce w okresie od 1. dek. kwietnia do 2. dek. sierpnia, z wyraźnym szczytem na przełomie kwietnia i maja (rys. 23). Wiosną najwcześniej widziano 1 samca 3.04 nad Narewką w Białowieży (G. Neubauer), a jesienią ostatni raz 1 os. widziano 19.08 na Stawach Zatorskich w Małopolsce (D. Bezwińska-Sikora). Zazwyczaj obserwowano pojedyncze ptaki. Jeden raz stwierdzono 4 os. – 4.05 w Dąbrowie Górniczej (R. Gwóźdź) oraz trzykrotnie po 3 os. – 17.04 w Bobowiskach na Lubelszczyźnie (Z. Jaszcz),

Rys. 22. Rozmieszczenie stwierdzeń i liczebność pliszki cytrynowej *Motacilla citreola* w Polsce w roku 2021. No – liczba osobników

Fig. 22. Distribution of records and number of individuals (No) of the Citrine Wagtail in Poland in 2021

Rys. 23. Fenologia pojawów pliszki cytrynowej *Motacilla citreola* w Polsce w roku 2021

Fig. 23. Annual pattern of the Citrine Wagtail in Poland in 2021. (1) – number of individuals, (2) – number of records

24.04 na Zb. Orawskim w Małopolsce (A. Mikrut) oraz 11.05 w Gdańsku (A. Sikora). Liczba stwierdzeń w roku 2021 była nieco niższa niż w dwóch poprzednich sezonach (Beuch et al. 2021, Wylegała et al. 2020).

Tabela 38. Liczba stwierdzeń i osobników pliszki cytrynowej *Motacilla citreola* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021 z pominięciem stanowisk lęgowych

Table 38. The number of records and individuals of the Citrine Wagtail in ornithological regions in Poland in 2021 without breeding sites. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)		3/6	1/1		5/9	8/10	4/4	7/7	5/5	6/9	2/3		1/1		42/55

Poświerka *Calcarius lapponicus*

Stwierdzona 22 razy, w liczbie 25 os., na terenie 7 regionów (tab. 39). Ponad połowy stwierdzeń (13) dokonano na Pomorzu, a w głębi łądu najczęściej obserwacji pochodzi z Mazowsza (4) (tab. 38). Najwięcej stwierdzeń (12) odnotowano zimą: w styczniu–marcu – 11 stw. i pod koniec grudnia – 1 stw. Jedyna obserwacja marcowa to pojedynczy ptak widziany 6.03 w Zieleniewie pod Kołobrzegiem (T. Grabowski). Na uwagę zasługuje stwierdzenie zimującego ptaka z Krakowa–Podgórze, obserwowanego w dniach 14.–26.02 w mieszanym stadzie wróblowych, w tym z trznadelkiem *Emberiza pusilla* (A. Chrzęścik i in). Podczas migracji jesiennej dokonano łącznie 10 stw. poświerki. Najwcześniej widziano 1 os. w dniu 20.09 na Karsiborskiej Kępie (Z. Kajzer) a najpóźniej 1 os. – 12.11 w Karcinie na Pomorzu (M. Jasiński). Jedyna obserwacja grudniowa dotyczy zapewne zimującego osobnika widzianego 27.12 w Kurkach pod Działdowem na Mazowszu (P. Zaniecki). Tylko dwukrotnie stwierdzono więcej niż pojedyncze os. – 18.01 – 2 poświerki w Wołowcu k. Nowogardu (M. Jasiński), a 17.10 – 3 os. w Karwieńskim Błocie Drugim na Pomorzu (A. Janczyszyn). Rok 2021 był przeciętnym sezonem pod względem liczby stwierdzeń w porównaniu do lat 2015–2020, kiedy notowano 10–32 stw. rocznie. Był to natomiast sezon słaby pod względem liczby obserwowanych osobników.

Tabela 39. Liczba stwierdzeń i osobników poświerki *Calcarius lapponicus* w regionach ornitologicznych Polski w roku 2021

Table 39. The number of records and individuals of the Lapland Bunting in ornithological regions in Poland in 2021. (1) – the number of records/individuals, (2) – total

	DS	GS	KU	LD	LL	MP	MZ	PK	PL	PM	SW	WM	WP	ZL	Razem (2)
stw./os. (1)	1/1					1/1	4/4		1/1	13/16			1/1	1/1	22/25

Podsumowanie

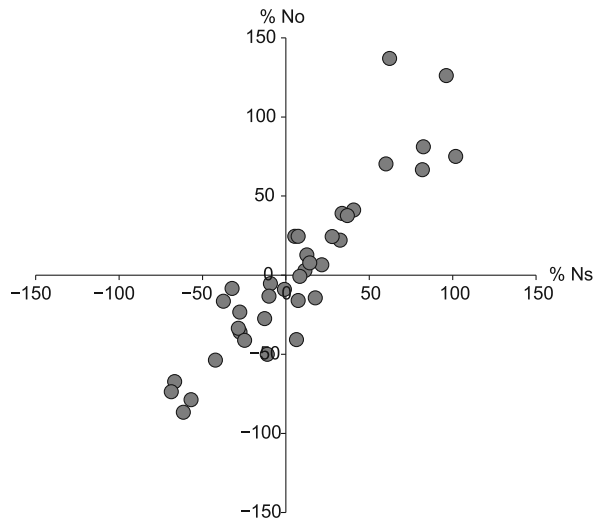
W roku 2021 dla 28 spośród 37 odnotowanych gatunków liczba stwierdzeń i osobników mieściła się w tej samej kategorii oceny na tle średniej wieloletniej (tab. 40). Rok ten był bardzo obfity pod względem liczby stwierdzonych osobników dla szczydłaka, biegusa morskiego, czapli purpurowej, warzęchy, kraski i srokosza stepowego, natomiast dobry np. dla kazarki rdzawej, błotniaka stepowego i zaroślówki. Z kolei dla 6 gatunków – wydrzyka tęposternego, mewy bladej, kobczyka, świstunki żółtawej i wójcika – był zdecydowanie poniżej średniej, a np. dla aleksandretty obroźnej i drozda obroźnego – słaby. W przypadku 12 gatunków rok 2021 można uznać za przeciętny w odniesieniu do analizowanych parametrów.

Tabela 40. Ocena roku 2021 pod względem liczby stwierdzeń (Ns) i osobników (No) dla 37 nielęgowych gatunków rzadkich stwierdzonych w Polsce w odniesieniu do średniej kilkuletniej Ns i No. Okresy dla poszczególnych gatunków: 10 lat (okres 2012–2021), 9 (2013–2021), 4 (2018–2021), 3 (2019–2021). Kategoria oceny roku: ↑↑ – znacznie powyżej średniej, ↑ – powyżej średniej, ↔ – średni, ↓ – poniżej średniej, ↓↓ – znacznie poniżej średniej. Na podstawie danych zawartych w publikacjach: Komisja Faunistyczna (2017–2019) – raporty za lata 2016–2018, Sikora et al. (2015), Stawarczyk et al. (2017), Chodkiewicz et al. (2020), Beuch et al. (2021), Wylegała et al. (2022) oraz niniejsze dane z roku 2021

Table 40. Assessment of the value of 2021 in terms of the number of records (Ns) and individuals (No) for 37 rare non-breeding species recorded in Poland in relation to the long-term averages of Ns and No. The periods for individual species cover 10 (2012–2021), 9 (2013–2021), 4 (2018–2021) or 3 (2019–2021) years. Rating categories are: ↑↑ – significantly above average, ↑ – above average, ↔ – average, ↓ – below average, ↓↓ – significantly below average. Averages are based on publications: Komisja Faunistyczna (2017, 2018, 2019), Sikora et al. (2015), Stawarczyk et al. (2017), Chodkiewicz et al. (2020), Beuch et al. (2021), Wylegała et al. (2022) and the data from 2021. (1) – species, (2) – period covered to compute long-term average (number of years), (3) – long-term average, number of records (Ns), (4) – long-term average, number of individuals (No), (5) – number of records in 2021, (6) – number of individuals in 2021, (7) – % of records in 2021 in relation to the long-term average, (8) – % of individuals in 2021 in relation to the long-term average, (9) – 2021 rating category, number of records (Ns), (10) – 2021 rating category, number of individuals (No)

Gatunek (1)	Liczba lat – średnia wieloletnia (2)	Ns – średnia wieloletnia (3)	No – średnia wieloletnia (4)	Ns 2021 (5)	No 2021 (6)	% Ns 2021 (7)	% No 2021 (8)	Kategoria oceny roku 2021	
								Ns (9)	No (10)
<i>Branta bernicla bernicla</i>	4	40	116	48	125	+22	+7	↑	↔
<i>Branta ruficollis</i>	10	35	52	39	53	+11	+3	↔	↔
<i>Branta canadensis</i>	4	52	4254	58	4796	+13	+13	↔	↔
<i>Anser brachyrhynchus</i>	4	99	193	107	191	+8	-1	↔	↔
<i>Anser erythropus</i>	10	17	29	18	36	+5	+25	↔	↑
<i>Alopochen aegyptiaca</i>	4	135	480	145	598	+7	+25	↔	↑
<i>Tadorna ferruginea</i>	4	19	26	26	36	+41	+41	↑	↑
<i>Aix galericulata</i>	4	105	513	104	465	-1	-9	↔	↔
<i>Himantopus himantopus</i>	10	26	54	50	121	+96	+126	↑↑	↑↑
<i>Recurvirostra avosetta</i>	4	43	115	31	74	-27	-36	↓	↓
<i>Charadrius morinellus</i>	10	35	257	38	216	+7	-16	↔	↔
<i>Calidris maritima</i>	10	11	17	18	41	+62	+137	↑↑	↑↑
<i>Tringa stagnatilis</i>	4	45	65	32	43	-28	-34	↓	↓
<i>Phalaropus lobatus</i>	4	31	51	21	47	-32	-8	↓	↔
<i>Stercorarius pomarinus</i>	10	16	52	6	7	-62	-87	↓↓	↓↓
<i>Rissa tridactyla</i>	10	45	156	28	130	-38	-17	↓	↔
<i>Larus hyperboreus</i>	10	6	6	2	2	-67	-67	↓↓	↓↓
<i>Thalasseus sandvicensis</i>	10	3	7	4	6	+18	-14	↔	↔
<i>Sterna paradisaea</i>	9	18	25	24	30	+33	+22	↑	↑
<i>Ardea purpurea</i>	4	34	41	54	69	+60	+70	↑↑	↑↑

Gatunek (1)	Liczba lat – średnia wieloletnia (2)	Ns – średnia wieloletnia (3)	No – średnia wieloletnia (4)	Ns 2021 (5)	No 2021 (6)	% Ns 2021 (7)	% No 2021 (8)	Kategoria oceny roku 2021	
								Ns (9)	No (10)
<i>Egretta garzetta</i>	4	56	99	64	107	+14	+8	↔	↔
<i>Platalea leucorodia</i>	10	11	18	22	31	+102	+75	↑↑	↑↑
<i>Circaetus gallicus</i>	4	35	38	32	36	-9	-5	↔	↔
<i>Circus macrourus</i>	10	71	82	95	114	+34	+39	↑	↑
<i>Buteo rufinus</i>	10	36	39	32	34	-10	-13	↔	↔
<i>Coracias garrulus</i>	4	3	3	5	5	+82	+67	↑↑	↑↑
<i>Falco vespertinus</i>	4	329	1028	142	220	-57	-79	↓↓	↓↓
<i>Psittacula krameri</i>	4	9	20	8	10	-11	-50	↔	↓
<i>Lanius excubitor homeyeri</i>	10	16	16	29	29	+82	+81	↑↑	↑↑
<i>Eremophila alpestris</i>	4	54	1035	69	1287	+28	+24	↑	↑
<i>Acrocephalus dumetorum</i>	10	43	48	59	66	+37	+38	↑	↑
<i>Phylloscopus inornatus</i>	10	26	30	8	8	-69	-74	↓↓	↓↓
<i>Phylloscopus trochiloides</i>	7	66	84	38	39	-42	-54	↓	↓↓
<i>Turdus torquatus</i>	10	19	26	14	15	-25	-41	↓	↓
<i>Anthus cervinus</i>	4	157	392	137	285	-13	-27	↔	↓
<i>Motacilla citreola</i>	3	58	72	42	55	-28	-23	↓	↓
<i>Calcarius lapponicus</i>	10	21	42	22	25	+6	-41	↔	↓

Rys. 24. Korelacja pomiędzy % liczby stwierdzeń (Ns) i osobników (No) w roku 2021 w odniesieniu do średniej wieloletniej dla 37 nielegowych gatunków rzadko pojawiających się w Polsce

Fig 24. Correlation of the % number of records (Ns) and individuals (No) in 2021 in relation to the long-term average for 37 non-breeding species rarely recorded in Poland

Wartości względne (%) liczby stwierdzeń i osobników w roku 2021 w odniesieniu do średnich wieloletnich były pozytywnie skorelowane (rys. 24). Dla 28 spośród 37 gatunków liczba stwierdzeń i osobników w tym roku była w tej samej kategorii oceny na tyle średniej wieloletniej (tab. 40).

Dziękujemy obserwatorom, którzy przekazali swoje stwierdzenia do regionalnych kartotek ornitologicznych, ogólnokrajowej bazy obserwacji ornitho.pl lub bezpośrednio do koordynatorów Kartoteki Rzadkich Ptaków.

Lista obserwatorów: J. Adamczyk, A. Adámek, A. Adamiak, J. Adamiak, R. Adamiak, S. Adamiak, A. Aftyka, S. Aftyka, M. Aleksandrowicz, M. Androsiuk, A. Andrzejczyk, P. Andrzejewska, A. Andrzejewski, J. Antczak, K. Antczak, A. Anuszkiewicz, P. Ataman, W. Bagiński, C. Baier, W. Bajewski, W. Bąk, A. Bałdyga, J. Banach, K. Banaś, M. Banaś, D. Baran, M. Baran, R. Baranowski, M. Barcz, J. Barczyk, S. Bartczak, K. Baziak, T. Baziak, M. Bebliot, J. Bednarek, P. Bednarek, E. Bednarska, Ł. Bednarz, G. Bela, K. Belik, T. Berent, Ł. Berlik, O. Betańska, J. Betleja, M. Betlejewicz, S. Beuch, B. Beyer, D. Bezwińska-Sikora, M. Białek, P. Białomyzy, A. Białostocka, G. Biały, M. Biegański, K. Bieńkowski, A. Biernacka, S. Biernacki, B. Bilińska, J. Biliński, T. Bisol, T. Biwo, P. Blichliński, T. Błachucik, G. Błachuta, A. Błąd, M. Blank, T. Blank, M. Blaszcze, J. Błaż, A. Błażewicz, B. Blińska, J. Bliński, M. Boenisch, D. Bogusiewicz, M. Bohr, M. Bohr, M. Bojarowski, K. Bolechowski, L. Borek, D. Boroń, K. Borowik, M. Borowik, A. Borowski, D. Boruchalski, M. Borucki, Ł. Bożycki, M. Broda, M. Broniszewska, S. Broński, E. Buczak, P. Buczkowski, Ł. Budny, M. Budzyński, K. Bul, M. Burczaniuk, A. Burecki, K. Busza, S. Bzoma, K. Cabanek, M. Charymski, A. Chlebowski, M. Chmielarz-Podejko, T. Chodkiewicz, D. Chrabąszcz, W. Chróścik, P. Chrzanowski, R. Chudzik, A. Chwierut, M. Chwistek, P. Chylarecki, J. Cichy, W. Cichy, J. Ciemińska, K. Cieplińska, J. Ciesielski, J. Cieśla, M. Cmoch, M. Cousins, Ł. Cudziło, R. Cymbała, D. Czajka, E. Czajkowska, K. Czajowski, E. Czaplowska, B. Czarnecki, H. Czarnecki, K. Czarnocki, D. Cząstkiewicz, P. Czechowski, D. Czernek, S. Czernek, B. Czerwiński, J. Czerwiński, W. Czuchryta, P. Czułowski, M. Czupryna, R. Czyż, S. Czyż, M. Dąbek, A. Dąbrowska, M. Dąbrowska, G. Dąbrowski, S. Dąbrowski, J. Dądela, I. Danielecka, R. Danielecki, P. Dębowski, M. Dec, V. Delcourt, K. Deoniziak, M. Derda, M. Długosiewicz, I. Długosz, M. Długosz, G. Dmitruk, A. Dmoch, L. Dmochowska, M. Dobrski, K. Dobrzyński, P. Dolata, J. Dołęga, M. Dołęga, M. Domagała, W. Domański, A. Dombrowski, P. Dombrowski, B. Dorobek, T. Doroń, K. Drab, T. Drazny, A. Drężek, A. Drozdowska, B. Drozdowska, T. Drzazga, A. Drzazgowska, A. Dubicka-Czechowska, V. Duda, A. Dudkiewicz, K. Dudzik, M. Dudzik, J. Dukała, J. Dunaj, M. Duszyńska, R. Dworak, A. Dybich, M. Dybowska, M. Dyduch, A. Dziadkiewicz, E. Dziadul, M. Dziedzioch, P. Dziełakowski, E. Dzierła, M. Dziermańska, J. Dzirba, J. Dziuba, J. Ebr, P. Effenberg, W. Ejankowski, M. Elas, I. Engel, M. Faber, M. Fabiszewski, D. Fikus, M. Filipiuk, A. Filipowicz, J. Fiott, C. Flambiros, P. Flis, A. Folga, T. Folta, M. Forsztek, M. Frączek, T. Frączek, Z. Frankowska, R. Fudalej, Ł. Fuglewicz, A. Furdyna, J. Fuss, S. Gacek, M. Gałaga, P. Gajewski, A. Gajowniczek, G. Gałan, M. Gałan, A. Gałązka-Gogołek, M. Galus, R. Garbaczewski, G. Gaudnik, A. Gawrońska, D. Gawrońska, J. Gawroński, R. Gawroński, P. Gębski, A. Gęgotek, A. Gerersdorf, S. Gibowski, K. Gieroń, M. Gierszewski, M. Giertych, P. Giertych, J. Gil, R. Głąbski, W. Glapa, Ż. Głowacka, P. Głowacki, M. Gluszek, M. Goc, T. Gogołek, J. Gołoś, J. Gommel, J. Goniewicz, N. Gorcowska, I. Górecka, W. Górka, I. Górka, M. Górka, P. Górski, T. Goś, B. Gott, D. Grabda, M. Grabek, A. Grabowski, T. Grabowski, B. Grach, R. Graf, A. Grajewska, A. Graverson, J. Graverson, A. Gręda, P. Grochowski, T. Gronostajski, I. Gryć, G. Grygoruk, M. Grzębkowski, N. Grzesiak, W. Grzesiak, J. Grzybek, S. Guentzel, W. Gustaw, J. Gustyn, T. Gustyn, K. Gutkowski, M. Gutowski, P. Guzik, W. Guzik, R. Gwóźdź, K. Haja, Ł. Haluch, E. Hanyż, F. Hayatli, A. Henel, K. Henel, O. Henig, P. Hermański, C. Himmel, D. Hojdała, K. Hryniewicz, A. Hudy, M. Ickiewicz, Ł. Iłczok, L. Igielska, M. Ilków, M. Ilkowska-Nowak, P. Izworski, D. Jabłoński, A. Jacuszek, W. Jadach, J. Jagiełko, J. Jagiełło, K. Jainta, A. Jakob, A. Jakób, M. Jakubczak, I. Jakubowska, P. Jakubowski, P. Jarmóz, E. Janas, A. Janczyszyn, W. Janecki, B. Janiszewski, T. Janiszewski, Ł. Jankowiak, K. Jankowski, S. Jankowski, Ł. Janocha, M. Janosz, M. Janoušek, A. Janowska, M. Janowski, R. Janowski, M. Jarończyk, M. Jasiński, M. Jasiński, Z. Jaszcz, G. Jaszewska, G. Jędro, M. Jędro, T. Jędrzejczak, J. Jejno, P. Jerzak,

M. Jezierski, A. Jirak-Leszczynska, J. Joanna Kopania, M. Joško, M. Józefowska, M. Jurek, K. Juza-szek, K. Kąciak, G. Kaczmarek, K. Kaczmarek, R. Kaczmarek, S. Kaczmarek, W. Kaczor, G. Kaczorowski, S. Kaczorowski, K. Kajzer, Z. Kajzer, A. Kąkol, A. Kamilewicz-Wcick, M. Kamiński, A. Ka-niewska-Skoczylas, M. Kapelski, W. Kapłon, R. Kapowicz, J. Karasiński, K. Karaśkiewicz, K. Karczewski, A. Karolak, M. Karpeta, P. Karpezo, S. Karpicki-Ignatowski, K. Karpińska, O. Karpińska, D. Karpowicz, M. Karwowski, M. Kasiński, S. Kasjaniuk, K. Kasperek, B. Kasperkowicz, M. Kaweck, T. Kawiak, B. Kawka, M. Kaźmierczak, R. Kempa, K. Kempnerski, P. Kęsik, M. Kica, S. Kielan, E. Kieliszek, G. Kiljan, A. Kitowski, M. Kiżewska, M. Klęk, M. Klęk, A. Kleszcz, M. Kleszcz, T. Klima-szewski, R. Klimczak, R. Klin, P. Kłonowski, P. Klukiewicz, T. Kłys, K. Kmieć-Kwasek, T. Kniola, M. Knitter, A. Knychala, K. Kobęda, T. Kobylas, M. Kobylńska, B. Koc, L. Kochanowicz, M. Kociniak, M. Koitka, K. Kokoszka, A. Koliński, A. Kołodko, Ł. Kołodziejczak, M. Kołodziejczyk, P. Kołodziej-czyk, W. Kołodziejczyk, T. Kołodziejek, Z. Kotudzki, K. Komorowska, N. Komorowska, E. Kona-rzewska, R. Konieczny, I. Konior, J. Koniuszy, Ł. Konopka, D. Kopacz, P. Kopacz, S. Kopeć, G. Kop-erski, G. Kopka, K. Korczyńska-Hanak, M. Korga, M. Korniluk, A. Kos, K. Kos, H. Kościelny, A. Kościelski, A. Kosicka, P. Kosidło, A. Kośmicki, A. Kosmowska-Przeplasko, M. Koss, W. Kostecki, K. Kosterenko, M. Kosut, T. Kosut, M. Kotlarski, B. Kotlarz, J. Kotlarz, J. Kowal, M. Kowalczuk, A. Ko-walczyk, K. Kowalczyk, M. Kowalewska, H. Kowalska, M. Kowalska, M. Kowalski, M. Kowalski, M. Kozakiewicz, T. Kozakiewicz, B. Kozik, R. Kozik, H. Koziol, K. Koźlik, M. Koźlik, K. Kozłowski, Ł. Krajewski, B. Krąkowski, P. Kras, R. Kraska, Ł. Krawczyk, M. Krawczyk, M. Krencik, G. Krętosz, J. Krogulec, W. Kroker, M. Król, O. Król, T. Królak, W. Kruk, K. Krukowski, D. Krupiński, R. Kruszyk, E. Krywko, M. Krześlak-Kandziora, M. Krzyżanowski, J. Księżopolski, J. Kubacka, R. Kubacki, M. Kubata, M. Kucharski, S. Kuczarski, R. Kuczmaszewski, K. Kudłacik, R. Kudłacik, D. Kuijper, D. Kujawa, M. Kujawa, T. Kułakowski, S. Kulesza, M. Kulmajer, A. Kułka, P. Kunowski, D. Kurlaj, Ł. Kurnicki, R. Kurowski, B. Kusal, A. Kut, A. Kuźnia, A. Kuźnia, D. Kwasek, P. Kwaśniewicz, P. Kwiat-kowski, E. Kwiatosz, P. Łabaj, J. Labzik, K. Labzik, Ż. Lachowska-Filipiuk, P. Łagosz, M. Łaguna, K. Łanocha, D. Łapiński, W. Łapiński, R. Lasecki, R. Lasecki, A. Lasek, Ł. Ławicki, W. Ławicki, Z. Ła-wicki, J. Łazarów, M. Łazuta, M. Lecyk, M. Ledwoń, M. Legutko, P. Leibner, D. Leligdowicz, W. Lenkiewicz, M. Leśniak, M. Leszczyński, E. Lewandowska, J. Lewandowska, P. Lewandowski, W. Lewandowski, K. Liersz, S. Ligęza, A. Lipinski, A. Lipiński, S. Lisek, M. Lizoń, R. Locman, D. Łodziń-ska, M. Łodziński, J. Lontkowski, K. Łopuszyńska-Stachyra, A. Lorecki, G. Lorek, K. Łozicka, H. Łożyńska, S. Łubieński, M. Łuczkiwicz, D. Ludwiński, M. Ludwiński, D. Łukasik, B. Łukasiewicz, H. Łukomska, A. Łużyński, W. Machelska, J. Maciejewska, K. Maciołek, R. Magryta, P. Majchrzak, P. Malczyk, K. Malec, W. Malec, A. Malecha, A. Małgorzata, J. Maliczak, M. Maniakowski, R. Ma-niarski, D. Marchowski, W. Marciniak, Z. Marciniak, M. Marcinkowski, B. Marcjoniak, P. Marcza-kowski, M. Markiewicz, P. Markiewicz, M. Martini, I. Masłowski, T. Maszkało, L. Matacz, M. Mate-rek, M. Materna, H. Mateuszczyk, K. Matusik, M. Matuszak, Ł. Matyjasik, M. Matysek, T. Matysiak, S. Mazgaj, A. Mazgis, J. Mazgis, D. Mazurkiewicz, R. Mazurkiewicz, T. Mazurkiewicz, W. Męczyń-ski, B. Mehlich, R. Mehlich, W. Meissner, Ł. Mencil, R. Mendakiewicz, M. Menderek, S. Mender-ski, M. Mendrek, W. Michalak, W. Michalczuk, B. Michałek, M. Michalik, W. Michalik, D. Micha-łowski, S. Michałowski, D. Michalski, S. Michoń, W. Miczajka, S. Mielczarek, K. Mieszala, K. Mikicińska, P. Mikołajczak, S. Mikołajczak, Z. Mikołajczak, J. Mikołajczuk, K. Mikołajczyk, A. Mi-krut, M. Mikułowski, K. Mikulski, R. Mikusek, D. Miłaczewski, A. Miłkowska, D. Miller, J. Miniajluk, P. Minias, S. Miotk, M. Mirowski, P. Mirski, P. Miśko, L. Miskowiak, M. Mleczak, T. Mokwa, M. Molęda, K. Mortka, H. Moskal, J. Mucha, Ł. Mucha, M. Müller, M. Mundt, M. Murawski, K. Musiał, T. Musiał, R. Musioł, A. Muszyńska, A. Muszyński, J. Mydlak, O. Myka, M. Naber, E. Nalepa, M. Naranowicz, G. Neubauer, K. Neubauer, M. Niedzielski, M. Niedziółka, C. Niedźwiecki, S. Niedź-wiecki, L. Niejedli, J. Niemiec, M. Niepomnik, J. Niewolnik, I. Nikiel, J. Nikiel, K. Nitzschke, S. Ni-ziński, Z. Niziołek, L. Noga, A. Nowak, B. Nowak, D. Nowak, P. Nowak, S. Nowakowski, M. No-wicka, M. Nowicki, J. Nowosielski, P. Obłoz, A. Ochmann, I. Odryzkowski, S. Odryzkowski, W. Okupniczak, M. Olchowy, P. Olejnik, U. Olejnik, A. Oleksiewicz, W. Oleś, A. Olszewski, S. Ol-szewski, H. Omieczńska, A. Onyśk, G. Orłowski, T. Orłowski, A. Oruba, P. Orwat, T. Orzechowski, K. Osowski, M. Ostant, A. Ostoja-Lniski, K. Ostrowski, F. Owczarek, Ł. Owczarek, S. Owczarek, W. Ożga, G. Pac, M. Pach, M. Paciorek, M. Pacuk, M. Pacuk, M. Paczkowski, M. Padysz, A. Pałgan, M.

Palmaka, P. Paluch, D. Panasiuk, P. Panek, B. Panfic, E. Paprzycka, A. Parapura, K. Paryś, A. Pasiak, P. Pasiak, P. Pasterski, M. Pastrykiewicz, A. Paszkowska, M. Pawelec, M. Pawelec, B. Pawlik, A. Pawłowska, K. Pawlukojć, T. Penru, K. Pensko, D. Peplowska-Marczak, J. Pesta, K. Petka, M. Piasecki, M. Piątkowski, D. Piechocka, D. Piechota, W. Piechowski, M. Pieczka, J. Pielaszkiwicz, H. Piernikarczyk, R. Piernikarczyk, M. Pietkiewicz, M. Pietrewicz, T. Pietrzak, G. Piłat, I. Pilipczuk, J. Pińkowska, B. Pióro, K. Piotr, K. Piotrowicz, P. Piotrowska, M. Piotrowski, P. Piwowarczyk, M. Pluta, Ł. Pobiedziński, M. Poddaniec, A. Podgórska, B. Podmokły, T. Podoliński, P. Pogoda, P. Pogorzelec, M. Polak, M. Polakowski, B. Polanin, K. Polański, M. Połoch, W. Półtorak, H. Pomorska, J. Pomorska-Grochowska, B. Popiołek, J. Popławski, G. Potakiewicz, F. Pozauć, F. Prończuk, G. Proske, B. Prusak, J. Przyborowska, T. Przybyliński, J. Przybylska, M. Przymencki, M. Przystański, P. Pstrokoński, D. Pszczoła, M. Ptak, P. Ptak, M. Pudil, K. Pytel, A. Pyzik, A. Raciborski, M. Raczkowska, L. Radziejowska-Szul, M. Radziszewski, D. Rągowska, A. Rajska, J. Rapczyński, J. Ratajczak, M. Redliński, J. Regner, A. Reichert, L. Reissland, M. Rejmer, Z. Rejniak, E. Ressel, M. Ritz, M. Rojek, M. Romanowski, P. Romanowski, A. Rosa, M. Rosa, M. Rowicki, J. Rozenbaum, A. Rozoga, A. Rozoga, P. Różyc, M. Rubacha, S. Rubacha, R. Rudolf, A. Rudzińska, B. Rudzionek, R. Rudzionek, A. Rumiński, C. Rybakowski, S. Rybka, M. Rycak, A. Rygas, I. Rylska, P. Rymwid-Mickiewicz, D. Ryżlak, M. Rzępała, R. Sadlik, P. Safader, J. Sajnaj, E. Salamon, J. Samiczak, M. Sargalski, R. Sasiadek, K. Sawa, A. Sawic, W. Sawicki, G. Schneider, T. Schulz, H. Schwarz, M. Ściborski, P. Seiffert, M. Sęk, S. Sendera, A. Sereda-Cząstkiewicz, M. Serewa, J. Siara, P. Sibiński, M. Sidelnik, D. Sidorek, K. Sieczak, P. Siejka, S. Sielicki, A. Sikora, D. Sikora, A. Sikorski, J. Sikorski, A. Sirvent, K. Sitkowska, W. Siuda, D. Siwy, M. Skakuj, P. Skalbani, M. Skąpski, M. Skoczek, K. Skorb, J. Skotnicki, J. Skwarska, S. Śliwiński, M. Śliż, A. Słowiczek, J. Słowikowski, M. Słowikowski, J. Słupek, K. Ślusarski, W. Smagała, L. Śmiarowska, Ś. Smoczyński, M. Smolak, D. Smolnicka, B. Smyk, G. Śnieg, A. Śnieżek, A. Sobczak, M. Sobieraj, J. Sobieszczuk, K. Sobolak, R. Sobolewski, T. Sobuś, G. Sochacki, K. Sochoń, A. Sojka, M. Sokołowski, J. Solarska, M. Sołowiej, R. Sopolinski, J. Soska, Z. Sosnkowska, S. Sosnowski, D. Sowa, I. Sowińska-Fruhtrunk, S. Springer, G. Stachera, A. Stachnik, A. Stachyra, P. Stachyra, M. Stajszczyk, J. Stalenga, P. Stańczak, L. Stankiewicz, A. Stankowski, A. Stasiak, J. Stasiak, K. Stasiak, M. Stasiak, R. Stasiak, D. Stasiowski, A. Staszewski, T. Stawarczyk, J. Staworko-Petka, M. Steczkiewicz, A. Stelmach, W. Stelmach, A. Stępień, P. Stępnik, K. Stępniewska, J. Stępniewski, K. Stępniewski, M. Stój, B. Strasburger, K. Strasburger, D. Stremke, K. Struś, G. Strzelecki, L. Stuczeń-Krawczuk, E. Suchożebrska, E. Suchożebrska, W. Sularz, A. Sulej, J. Sułek, Z. Świacki, T. Świątek, A. Świdarska, J. Święch, R. Świerad, B. Świerczyński, P. Świętochowski, M. Świostek, D. Światała, M. Światała, P. Światała, T. Światała, A. Sykała, K. Synowiecka, J. Synowiecki, R. Sypień, A. Szafranski, K. Szaniawski, J. Szaszenko, R. Szczęch, W. Szczepaniak, E. Szczepankiewicz, K. Szczepkowski, R. Szczerbik, M. Szczuka, Ł. Szelaż, S. Szember, M. Szeruga, M. Szewczyk, P. Szewczyk, P. Szewczyk, D. Szlama, H. Sztwiertnia, A. Szuksztul, J. Szuksztul, M. Szumski, A. Szwarbuła, D. Szymaniak, P. Szymańska, B. Szymański, K. Szymański, P. Szymański, T. Szymański, A. Szymczak, J. Szymczak, M. Szymkiewicz, A. Szypicyn, M. Szypowski, M. Szyszka, K. Tabernacki, J. Tabor, M. Tajchman, A. Tarasiuk, S. Tatoń, A. Teleon, M. Tiko, K. Tokaj, K. Tomsza, M. Traciłowska, K. Traciłowski, M. Tracz, M. Trojanowski, J. Trzaska, T. Tumieli, M. Turczyńska, S. Turowski, M. Twardowski, W. Tyniec, T. Uchmiak, M. Urbaniak, A. Urbaniec, M. Wachecki, P. Waclawik, R. Wakułski, E. Walasek, P. Walczak, R. Walczybok, B. Walkowiak, Ł. Wardecki, P. Warowny, J. Warzała, P. Warzecha, P. Wasiak, A. Wąsicki, P. Wąsikowska, M. Wasilewska, S. Watras, M. Wawirowicz, K. Wawrzyniak, Ł. Wawrzyniak, D. Węclawek, A. Węgrzynowicz, K. Wesołowski, M. Wężyk, W. Wichrowski, M. Wiedeński, M. Więcek, B. Więckowska, M. Wiczorkowska, H. Wielgus, M. Wielik, M. Wierzbicki, J. Wierzej-ski, A. Wiewiorowska, R. Wiktorowski, R. Wilczyński, T. Wilk, G. Wilkos, A. Wiśniewska, A. Włodarczak, A. Włodarczak-Komosińska, M. Włodarczyk, R. Włodarczyk, Z. Wnuk, J. Wójcicki, J. Wójcicki, W. Wójcicki, E. Wojciechowski, K. Wojciechowski, T. Wojciechowski, B. Wójcik, G. Wójcik, K. Wojda, J. Wojdat, M. Wojtak, J. Wojtczak, M. Wojtkowiak, K. Wójtowicz, M. Wójtowicz, A. Wolak, M. Wołowik, J. Wolski, J. Woźniak, J. Woźniak, J. Wróbel, K. Wroński, A. Wuwer, J. Wyka, P. Wylegała, J. Wyrwał, R. Wyszyński, P. Zabłocki, P. Zaborowski, M. Zadrąg, J. Zajac, P. Zaniecki, P. Żarkiewicz, K. Żarkowski, T. Zarzycki, M. Zawadzki, M. Zawiaślak, W. Zbislawski, R. Zbroński, A. Zbyryt, A. Zdunek, P. Zduniak, F. Zdunkiewicz, P. Zdunkiewicz, M. Zdziechowski, H. Żelichowska,

M. Zemla, M. Zengel, P. Zgłobicki, B. Ziała, K. Zięba, A. Zieleniak, Z. Zielińska, P. Zieliński, P. Zien-tek, M. Zimiński, A. Zinkow, G. Zioło, M. Zmitrowicz, M. Żochowska, C. Zontek, M. Zub i A. Życki.

Literatura

- Beuch S., Chodkiewicz T., Ławicki Ł., Wylegała P., Cymbała R., Czechowski P., Czyż S., Dębowski P., Dylak A., Grygoruk G., Guzik W., Jankowski K., Kajzer Z., Matyjasiak Ł., Smyk B., Wężyk M., Sikora A. 2021. Kartoteka Rzadkich Ptaków w Polsce w roku 2019 – gatunki nielegowe. *Ornis Pol.* 62: 210–242.
- Chodkiewicz T., Ławicki Ł., Wylegała P., Beuch S., Aftyka S., Czechowski P., Czyż S., Dębowski P., Dylak A., Grygoruk G., Jankowski K., Kajzer Z., Matyjasiak Ł., Smyk B., Wężyk M., Sikora A. 2020. Kartoteka Rzadkich Ptaków w Polsce w roku 2018 – gatunki nielegowe. *Ornis Pol.* 61: 153–196.
- Keller V., Herrando S., Voříšek P., Franch M., Kipson M., Milanese P., Martí D., Anton M., Klvaňová A., Kalyakin M. V., Bauer H.-G., Floppen R.P.B. 2020. European Bird Atlas 2. Distribution, Abundance and Change. European Bird Census Council & Lynx Edicions, Barcelona.
- Komisja Faunistyczna 2017. Rzadkie ptaki obserwowane w Polsce w roku 2016. *Ornis Pol.* 58: 83–116.
- Komisja Faunistyczna 2018. Rzadkie ptaki obserwowane w Polsce w roku 2017. *Ornis Pol.* 59: 119–153.
- Komisja Faunistyczna 2019. Rzadkie ptaki obserwowane w Polsce w roku 2018. *Ornis Pol.* 60: 125–160.
- Komisja Faunistyczna 2022. Rzadkie ptaki obserwowane w Polsce w roku 2021. *Ornis Pol.* 63: 130–159.
- Ławicki Ł. 2008. Występowanie rybitwy czubatej *Sterna sandvicensis* na śródlądziu Polski. *Not. Orn.* 49: 122–126.
- Markowski J., Wojciechowski Z. 1984. Rzadkie gatunki ptaków stwierdzone w środkowej Polsce. *Not. Orn.* 25: 15–24.
- Matyjasiak Ł., Pagórski P., Chmielewski S., Kielan S. 2022. Jaki był ornitologiczny rok 2021 na Nizinie Mazowieckiej? *Kulon* 27: 141–181.
- Sikora A., Ławicki Ł., Nowakowski J.K., Żurawlew P. 2015. Występowanie drozda obrobego *Turdus torquatus* w północnej i środkowej Polsce. *Ornis Pol.* 56: 253–274.
- Sikora A., Zieliński P. 2000. Jesienna wędrówka płatkonoga sztyldodziobego *Phalaropus lobatus* przy ujściu Wisły w latach 1983–2000. *Not. Orn.* 41: 273–282.
- Stawarczyk T., Cofta T., Kajzer Z., Lontkowski J., Sikora A. 2017. Rzadkie ptaki Polski. Studio B&W Wojciech Janecki, Sosnowiec.
- Tumiel T., Grygoruk G. 2011. Pierwsze stwierdzenie lęgu zaroślówki *Acrocephalus dumetorum* w Polsce. *Ornis Pol.* 52: 288–291.
- Wylegała P., Beuch S., Sikora A., Ławicki Ł., Cymbała R., Czechowski P., Czyż S., Dębowski P., Dylak A., Grygoruk G., Guzik W., Jankowski K., Kajzer Z., Matyjasiak Ł., Smyk B., Wężyk M., Chodkiewicz T. 2022. Kartoteka Rzadkich Ptaków w Polsce w roku 2020 – gatunki nielegowe. *Ornis Pol.* 63: 245–281.